

دو فعال اقتصاد دیجیتال از نشست با سران قوا گفتند

**پزشکیان؛ پل ارتباطی
بخش خصوصی با حاکمیت**

رئیس جمهوری در شورای راهبردی وزارت دفاع تأکید کرد

**استفاده از ظرفیت نیروهای مسلح
برای رفع ناترازی ها**

بخشنامه بودجه ۱۴۰۵ با سه مأموریت بهبود رشد اقتصاد، ثبات و توزیع عادلانه درآمدها منتشر شد

۶ محور اقتصاد ایران در سال آینده

اولین برآورد دولت از قیمت نفت در سال آینده: انتظار می رود نفت خام برنت در ۲۰۲۶ به ۵۸ تا ۶۰ دلار برسد که در برنامه ریزی منابع حاصل از صادرات نفت مورد توجه قرار خواهد گرفت

وزیر امور خارجه در کنفرانس بین المللی
«حقوق بین الملل تحت تهاجم: تجاوز و دفاع» عنوان کرد

سیاست ایران دیپلماسی بدون دیگته

- آماده هر دو تجربه جنگ ۱۲ روزه و برجام هستیم
- در اثر ایستادگی و قدرت ایران اکنون درخواست برای مذاکره دوباره آغاز شده است

عظیم ایران

با آغاز حمل صادراتی
از ایستگاه راه آهن هشتگرد به ترکیه رخ داد

پایان رکود صادرات ریلی

مجموع حمل بار بین المللی در ۶ ماهه ابتدایی
سال رشد ۲۰ درصدی داشته است

مدیر عامل شرکت مخابرات در گفت و گو با «ایران»:

**رقابت واقعی در
سرویس دهی است
نه ایجاد زیر ساخت**

رئیس شورای اطلاع رسانی دولت:

هیچ استعفایی در دولت مطرح نیست

گروه بورس عملکرد صندوق های زعفران را
بررسی می کند

**چالش های بازار زعفران
شوگ گرما یا ناکارآمدی؟**

معاون سازمان حمایت در گفت و گو با «ایران»:

**سود تأخیر تحویل خودرو
حق خریداران است**

در بازار آزاد، خودروی زیر ۵۰۰ میلیون تومان پدید نمی شود

وزیر اطلاعات: طرح مقابله با نفوذ کمک به دستگاه های اطلاعاتی است

عنوان انقلاب های رنگی یاد می شود. «وزیر اطلاعات افزود: «این مهم در حالی است که موضوع یاد شده به لطف وفاق، انسجام، همراهی، تعصب، اعتقاد و غیرت مردم به کشور ایران و سرزمین شان، موفق نبوده و موفق هم نخواهد بود اما دشمن در شرایط و دوره های مختلف مانند فتنه ۸۸ تلاش کرده از نفوذ بهره برداری کند.»

خطیب با تأکید بر اینکه طرح مذکور می تواند در چهارچوبی که برای جامعه قابل مشاهده باشد، کمک و باور دستگاه های اطلاعاتی و امنیتی باشد، یادآور شد: «ما در هر طرح و لایحه، سیاست، تصمیم، راهبرد و اقدامی بر حفظ امنیت، انسجام و اتحاد مقدس مورد اشاره رهبر معظم انقلاب، تأکید داریم.»

وزیر کشور مطرح کرد

لزوم تدوین برنامه های منسجم برای ساماندهی آسیب های اجتماعی

اسکندر مؤمنی وزیر کشور دیروز در یکصد و هفتاد و سومین جلسه شورای اجتماعی کشور، با تأکید بر اینکه بر اساس تکلیف قانون برنامه هفتم پیشرفت، برنامه های فوق العاده و غیرجاری که نقش مؤثری در کاهش آسیب های اجتماعی داشته باشند باید با همکاری سازمان برنامه و بودجه به شکل سالانه به تأیید سازمان امور اجتماعی برسند، اظهار کرد: «اگر نهاد و سازمانی در این زمینه کوتاهی کرده باشد باید پاسخگو باشند.»

برنامه اقدام شبکه مدیریت محله محور از دیگر دستورکارهای صد و هفتاد و سومین جلسه شورای اجتماعی کشور بود. مؤمنی درباره این موضوع نیز گفت: «برنامه اقدام محله محور بنا ندارد سازمان و تشکیلات جدیدی ایجاد کند؛ بلکه دستگاه ها و نهادهایی که خدمات محله محور ارائه می کنند، در محلات مختلف خواهد شد.»

معاون اجرایی رئیس جمهور:

پرداخت ها باید مبتنی بر عملکرد واقعی باشد

اظهار کرد: «اینکه همه دستگاه ها مجبور باشند از یک نرم افزار واحد استفاده کنند، نیاز به تجدینظر دارد. باید شاخص ها تعیین شود و هر دستگاه نرم افزار خود را با نرم افزار مرکزی تطبیق دهد. مانند سیستم حسابداری. این مسأله واحد به کل کشور موافق نیست. وظیفه شما ارائه شاخص هاست و نباید یک نرم افزار را برای همه تجویز کنید.»

به گزارش ایرنا، در ادامه، نمایندگان دستگاه ها توضیحاتی درباره نرم افزار ارزشیابی عملکرد ارائه کردند، اما قائم پناه با تأکید بر اهمیت شاخص های رفتاری و عملکردی گفت: «هر پرداختی باید مبتنی بر عملکرد واقعی باشد. رفتار حرفه ای، پذیرش خطا، تعهد، مهارت، یادگیری مستمر و حتی رعایت نظم و حضور به موقع باید در ارزیابی ها لحاظ شود. اگر فرد عملکرد ضعیف داشته باشد، نمره منفی می گیرد و این مستقیماً در پرداخت ها اثر می گذارد.»

وی با تأکید بر اینکه برای اولین بار فرم های ارزشیابی عملکرد باید به امضای مدیران و کارکنان برسد، عنوان کرد: «اگر کارمند فرم را امضا نکند، یعنی ارزیابی را نپذیرفته و این در پرداخت ها تأثیر دارد. پرداخت مبتنی بر عملکرد یعنی اگر پیشرفت برنامه ۷۰ درصد باشد، پرداخت هم باید ۷۰ درصد باشد. مدیر نیز باید همین نسبت را در پرداخت به نیروهایش رعایت کند.»

سرپرست نهاد ریاست جمهوری در ادامه با اشاره به لزوم فرهنگ سازی سازمانی

بخوان
ایران
بخوان

یادداشت یک

پیام ایران در اجلاس WTDC-25: بازگشت دیپلماسی فناوری به خط مقدم

سیدستار هاشمی
وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات

کنفرانس جهانی توسعه ارتباطات ۲۰۲۵ (WTDC-25) که از روز دوشنبه به میزبانی جمهوری آذربایجان آغاز شده است، برای بسیاری از کشورها رویدادی مستمر و تخصصی محسوب می شود که محل تبادل دیدگاه های فنی، اشتراک تجربه ها و بررسی روندهای توسعه ارتباطات است. اما برای جمهوری اسلامی ایران، امسال این اجلاس معنایی کاملاً متفاوت یافت. پس از جنگ تحمیلی ۱۲ روزه که زیرساخت های سایبری و حیاتی کشور را هدف قرار داد و ما را در آماج پیچیده ترین حملات دیجیتال قرار داد، WTDC-25 اولین صحنه بین المللی است که ایران می تواند روایت ایستادگی خود را ارائه کند.

ما در این اجلاس صرفاً یک هیأت فنی و تخصصی به نمایندگی ایران نیستیم؛ بلکه حامل روایت تابآوری ملی و نماینده الگوی مقاومت دیجیتال کشورمان هستیم که در اجلاس اصلی و در حاشیه آن، مجموعه ای از دیدارهای فناوری و فشرده با وزرای ارتباطات کشورهای روسیه، هند، مالزی، الجزایر، پاکستان و جمهوری آذربایجان و نیز در دیدار با دبیرکل و مدیران ارشد اتحادیه جهانی مخابرات (ITU) روایتگر این مهم هستیم.

۱- تابآوری دیجیتال: تبدیل بحران به سرمایه راهبردی

در جهان امروز فناوری دیگر در حاشیه اقتصاد، فرهنگ، سیاست و امنیت نیست؛ بلکه در مرکز قدرت ملی قرار دارد. همان طور که تحولات اخیر نشان داد، مرزهای سایبری گاه از مرزهای زمینی هم مهم تر می شوند. جنگ سایبری ۱۲ روزه علیه ایران، علاوه بر خسارت ها و فشارها، یک واقعیت مهم را آشکار کرد: «جمهوری اسلامی ایران به مرحله ای از توانمندی رسیده است که نه تنها در برابر حملات وسیع پایدار می ماند، بلکه قادر است با تکیه بر زیرساخت های بومی، زنجیره ارتباطات کشور را پایدار و بازسازی کند.» این تجربه امروز پشتوانه راهبرد دیپلماسی فناوری ایران شده است و ما با دست پر در باکو حاضر شدیم؛ با تجربه عملی، نه با گفتار نظری.

۲- دیپلماسی فناوری: ضرورت یک ایران قدرتمند در جهان متصل

در جهان به هم پیوسته امروز، کشورهایی موفق ترند که بتوانند در کنار توسعه داخلی، قدرت مذاکره، حضور فعال در زنجیره ارزش فناوری و کسب سهم از بازارهای جهانی را نیز به دست آورند. تحریم های فناوری طی سال های گذشته تلاش داشته اند ایران را از این زنجیره دور نگه دارند، اما نتیجه دقیقاً برعکس شد: «ایران مسیر درون را با قدرت آغاز کرد و امروز به نقطه ای رسیده ایم که قادر به صادرات فناوری، خدمات ابری، تجهیزات شبکه، نرم افزار و راهکارهای دیجیتال هستیم.»

در چنین شرایطی حضور در رویدادهای بین المللی نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت استراتژیک است. WTDC-25 فرصتی بود تا ایران از جایگاه یک بهره بردار از نمونه های بین المللی، خود به یکی از بازیگران تأثیرگذار و الگوی جهانی تبدیل شود.

«ایران» ایده‌پردازِ ها، کنشگری و تولیدات مفهومی ایرانیان پس از جنگ را بررسی کرد

جامعه مدنی همچنان سیر سنگین دفاع از ایران

در دانشگاه‌های مختلف ایران بویژه دانشگاه تهران، میزگردها، گفت‌وگوهای رسانه‌ای، دوره‌های فرهنگی حسین و پس از جنگ، فعالان فرهنگی، خواننده‌ها و نوازنده‌ها، نویسندگان، دانشگاهیان و ورزشکارانی که این روزها پس از کسب هر مدال طلا در رقابت‌های جهانی مقابل پرچم سه‌رنگ ایران سلام نظامی می‌دهند، همه اینها تشکیل‌دهنده مفهومی فراگیر به نام «جامعه مدنی» ایران هستند که بار دیگر درحال بازتولید معنا و ساخت انگاره‌های مکرر در مکرر حول ایده ایران هستند؛ البته بدون این که منتظر حوزه سیاسی مانده باشند. زیرا به فراسط دریافته‌اند که بعضی از کنشگران حوزه سیاسی درگیر چیزهای دیگری هستند و بهتر آن است که آنان کار خود را بکنند. مفهوم‌سازی کنشگران جامعه مدنی ایران حول ایران، اتفاقی شگرف در تاریخ معاصر ماست که اهمیت آن در مقایسه با دیگر ملت‌های جنگ‌زده منطقه بیشتر زیافت می‌شود. زنان خانه‌دار که با فرزندان خود از ایران می‌گویند، معلمانی که در کلاس‌های درس دفاع از کشور را تدریس می‌کنند، نویسندگان کتاب‌های جدید مدرسه‌ها که از دانش‌آموزان می‌خواهند توضیح دهند چطور راننده کامیون‌ها و ناو‌ها در جنگ به مردم کمک کردند، فعالان مدنی دلسوز خارج از ایران، همه و همه جریان‌هایی هستند که مستقل از حوزه سیاست، همچنان حول مفهوم‌سازی درباره ایران هستند. پس به این ترتیب همچنان درحال دفاع از ایران هستند؛ دفاعی مبتنی بر کلمه، یز وژه، بر ساحت‌های روزمره زندگی‌شان، از ورزش تا مدرسه و ناوایی، حوزه سیاسی و کنشگران مرسوم به این جریان نیاز دارند و نیاز دارند که به اینان بازگردند، نه برعکس.

گزارش

مرتضی گل‌پور

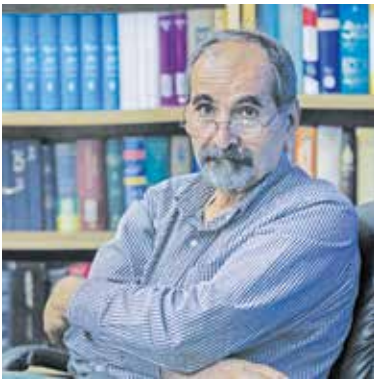
دبیر گروه سیاسی

این روزها تب و تاب و موافقت و مخالفت جریان‌های سیاسی چنان بالا گرفته است که انگار ۵ ماه پیش سرزمین و ملت دیگری بود که از ۱۲روز جنگ تمام‌عیار سربلند بیرون آمد. آن جنگ باعث شده بود که این زدوخودهای سیاسی به حاشیه بروند و ایران و مسائل بنیادین آن بار دیگر در متن قرار بگیرند. امروز به نظری می‌رسد بسیار زودتر از آنچه پیش بینی می‌شد، آن همبستگی ملی فراگیر فراموش شده، همبستگی که هدف قطعی آن دفاع از کلیت سرزمین و میهنی به نام ایران بود.

آنچه باقی و جاری و دائمی است، مسأله ایران است. درست است که جنگ باعث شد تا ایران بار دیگر به متن مسأله‌ها بازگردد، و درست است که امروز ۵ ماه پس از جنگ، بسیاری از صدا‌های سیاسی می‌خواهند بار دیگر مسأله ایران را از متن به حاشیه برانند، اما این تقلا‌یی نافرجام است. زیرا چه پیش از جنگ، چه هنگام جنگ، و چه امروز بعد از جنگ، حاملان ایده و مفهوم ایران، کار و مسئولیت تاریخی خود را بدون تکیه به حوزه سیاسی و کنشگرانش پیش برده‌اند. منظور از کنشگران سیاسی، آن گروه‌ها یا افرادی هستند که معنای سیاست را صرفاً در مخالف خوانی برای این و آن جست‌وجو می‌کنند، نه تولید ایده یا راه برای ایران و مردمش. نشست‌های متعدد پس از جنگ

تقی آزاد ارمکی، استاد جامعه شناسی دانشگاه تهران در گفت‌وگو با «ایران»:

جامعه ایرانی به مفهوم فراگیر «ایران» بازگشته است

در گفت‌وگوهای خود مفهوم «فرنگی جامعه ایران» را مطرح می‌کنید؛ جامعه‌ای ترکیب یافته از زنان، مردان، دانشگاهیان، فعالان اقتصادی و فرهنگی و مانند این. همچنین گفته اید جامعه مدنی ایران به دلیل ناتوانی حوزه سیاست در تولید معنا، سعی کرده مفاهیم اجتماعی و زیستی خود را تولید و دنبال کند. منظور از این مقدمه این بود که بعد از جنگ، به نظری رسد جامعه مدنی ایران بیش از هر زمان دیگر وارد میدان شده. فعال شدن جامعه مدنی از طریق تولید معنا و مفاهیم و به واسطه سخن‌گویان جامعه مدنی قابل فهم است؛ یعنی در نشست‌های متعدد در دانشگاه‌ها و در میزگرد‌های رسانه‌ای. این تولید معنا هم حول چیستی جنگ است و هم حول ایران و جامعه ایران و نسبتش با جهان. به عنوان یک جامعه شناس، تلاش و جامعه مدنی ایران برای تولید معنا و مفهوم پس از جنگ را چطور ارزیابی می‌کنید؟ ابتدا باید مفهوم «فرنگی جامعه ایران» را توضیح دهیم. این فرنگی را در مقام مقایسه با یک دگانه مطرح کردم؛ به این معنی که یک وجه فرنگی حوزه اجتماعی، بیانگر ضعف حوزه سیاسی است. یعنی به منزله‌ای که حوزه سیاسی ضعیف‌تر شده است، جامعه قوی‌تر شده. این را از این منظر باید بررسی کرد که در تاریخ معاصر همواره یک نوع تزارم میان حوزه مدنی و سیاسی وجود داشت. به میزانی که حوزه سیاسی عقب رفت و توانایی خود را برای تولید معنا از دست داد، جامعه مدنی بیشتر خود را نشان داد.

نشان دادن جامعه، به چه معناست؟

از طریق شنیدن صدای تغییرخواهی فهمیده می‌شود، و مسأله دیگر ظهور نیروهای اجتماعی جدید است. منظور از ظهور نیروهای جدید اینکه در گذشته اگر گروه‌های اجتماعی فعال حضور داشتند، عمدتاً گفته می‌شد جوانان دنبال تغییر آرام هستند. اما امروز نسل کهنسال هم وارد میدان شده و می‌بینیم این نسل کهنسال با حضور در خیابان‌ها به مسائل مختلف معیشتی و بازنتستگی و اینها اعتراض می‌کند. فارغ از چرایی دلیل حضور این نسل، نفس اعتراض این بیانگر کنش مدنی و نیرویی است که در گذشته سخن نمی‌گفت و صرفاً جوانان مدعی تغییرخواهی بودند. در عرصه‌های دیگر جامعه هم چنین تغییراتی دیده می‌شود. مجموعه اینها نشان می‌دهد ما با یک جامعه پر خروش و پر از

تکاپو روبه‌رو هستیم که خواست اصلی‌اش بهبود اوضاع است.

اشاره کردید مسأله اصلی این گروه‌ها بهبود است. اما این تغییر را تحت چه رویکردی یا نظام مفهومی دنبال می‌کنند؟

در جامعه امروز ایران، تقریباً همه سازه‌های مفهومی که در قالب ایدئولوژی‌های رقیب فعال بودند و مردم هم این سازه‌ها را به نوعی تجربه کردند، این سازه‌های مفهومی اقبال خود را از دست دادند. جامعه بی طبقه، دموکراسی خواهی، عدالت، چپ، راست، لیبرال و مانند این‌ها، سازه‌های مفهومی بود که در گذشته در ایران تجربه کردیم. اما جامعه احساس کرد این سازه‌ها دچار شکست و نابسامانی شده‌اند. به عنوان مثال، دولتی داشتیم که برقراری عدالت را دنبال می‌کرد، دولتی هم خواستار تنش‌زدایی با جهان بود، اما این تجربه‌ها ناکام ماندند و نتوانستند پروژه‌های خود را پیش ببرند. حتی توسعه به همین سرنوشت دچار شد. به همین دلیل، جامعه ایران پس از شکست این سازه‌های مفهومی، با یک تأمل تاریخی به خودش، در درون خود توانست معنایی پیدا کند که این معنا از قدیم هم وجود داشت؛ معنایی تحت مفهوم ایران. به دیگر سخن، ایران به معنای یک سازه نظری یا سازه تمدنی و آنچه امروز بیش از همه دیده می‌شود، همین صورت‌بندی یا مفهوم‌سازی حول ایده ایران است. این مفهوم و حاملان آن، در جنگ ۱۲ روزه و بعد از آن بیشتر از همه گذشته به میدان آمدند. هنوز هم سازه‌های مفهومی حول عدالت، برابری یا دموکراسی وجود دارد، اما رونق کمتری نسبت به مفهوم ایران دارند. بنابراین، همچنان که امروز اصلاح‌طلبان از دموکراسی حرف می‌زنند یا اعتدالی‌ها از توسعه و اصولگرها از عدالت، در همین میان مفهوم دیگری هم به میدان آمده که یا رقیب این مفاهیم یا فراتر از این مفاهیم است و آن مفهوم «جان ایران» یا «فرهنگ و تاریخ ایران» است. این مفهوم، هم در بردارنده زندگی ایرانی است، هم دولت ایرانی و هم دربرگیرنده دین است. این اتفاق تاریخی مهم و لحظه مهمی است. گروه‌ها و صدا‌های متعددی این مفهوم را نمایندگی می‌کنند؛ در داخل و خارج، چپ، راست، مذهبی و سکولار، همه حول این مفهوم درحال صورت‌بندی هستند و دارند معناسازی می‌کنند.

بنابراین شاهد محقق شدن پیش‌بینی برخی نظریه پردازان هستیم مبنی بر اینکه بنا به اقتضای جهان امروز که مبتنی بر دولت-ملت است، چهارچوب فرهنگی ایران دوباره درحال مطرح شدن است. اینطور فکر می‌کنید؟ به علاوه اینکه برخی نظریه پردازان معتقد هستند به‌طور کلی به لحاظ تاریخی، جهان دچار فقدان ایدئولوژی نیست و نشده است. اما مسأله این است که ما در ایران تجربه‌های زیادی از سیطره ایدئولوژی‌ها و نزاع‌های ایدئولوژیک داشتیم: مارکسیسم، سوسیالیسم، ملی‌گرایی، لیبرالیسم. از ۸۰ تا ۹۰ سال پیش تا امروز، ایرانیان این ایدئولوژی‌ها را تجربه کردند و حتی نیروهای سیاسی و اجتماعی خود را در چهارچوب این ایدئولوژی‌ها تقسیم‌بندی می‌کردند. اما یک‌باره دیدند آن سازه‌های مفهومی ناکارآمد بودند؛

هرچند همین امروز هم صدا‌هایی در همراهی با لیبرالیسم و مانند این شنیده می‌شود، اما غالب نیست.

اشاره کردید که جامعه بزرگ‌تر از حوزه سیاسی شده. اما آیا می‌شود اینطور توضیح داد که در واقع، این مفهوم ایران است که فراگیری بیشتری نسبت به مفاهیم سیاسی دارد؟

بله و به این دلیل که این مفهوم ایران از بیرون نبامد و مانند برخی از سازه‌های مفهومی دیگر، یک مفهوم عارضی نیست. به اصطلاح، محصول شرق‌شناسان یا ایران‌شناسان نیست، بلکه در متن زیست جامعه شکل گرفته. این‌طور می‌توان توضیح داد که در گذشته معاصر ما، ایرانی‌ها برای رسیدن به زندگی بهتر به ایده‌آل‌ها تن دادند و گفتند می‌خواهیم ایران را بسازیم، اما آن ایده‌آل‌ها به نتایج عجیب و غریب منتهی شدند و شکست خوردند. مفهوم ایران که به صورت پنهانی، یعنی گفت‌وگو نشده، شکل گرفت، رشد خود را مدیون نارسایی ایدئولوژی‌ها و شکست آرمان‌خواهی‌های عارضی از خارج بود، هرچند ایده ایران به لحاظ تاریخی همیشه وجود داشت و در طول تاریخ آنچه زمینه ساز نجات ایرانیان از بحران‌های سخت شد، همین معنای فرهنگی از ایران بود.

بنابراین می‌توان فهمید چرا پس از جنگ، شاهد تکاپوی تولید مفهوم در جامعه مدنی هستیم، گویی پس از جنگ بدون اینکه فراخوانی باشد، همه به میدان آمدند و در حال تولید معنا حول ایران هستند.

به این دلیل که جنگ شکست اسیسم‌های جنگ‌طلب بود. منشأ جنگ، ایدئولوژی‌هایی چون صهیونیسم، آمریکایی‌گری، جهان‌گرایی و سلطه جهانی بود؛ اما جنگ از همه این ایدئولوژی‌ها عبور کرد و اجازه نداد سلطه غرب در ایران رقم بخورد و نیز از طریق مقاومت تمام‌عیار اجازه نداد فروپاشی که صهیونیست‌ها دنبال آن بودند، محقق شود. پس از آن بود که صدای جامعه شنیده شد.

صدای جامعه چه بود؟ دعوت به چه چیزی؟ دعوت خود جامعه به زیست و این زیست در سرزمین ایران در متن فرهنگ ایران و در گستره تاریخ فرهنگی ایران تعریف می‌شود. این همان سازه مفهومی است که پس از جنگ صورت‌بندی شد. البته قبل‌تر دانشگاهی‌ها این را گفته بودند؛ و هنر و ادبیات ایران به‌طور جدی همین مفهوم بیان‌شد. شعر ایرانی‌گویی صد سال است درباره تنهایی میهن و ملت سخن می‌گوید. یا در موسیقی کلاسیک ایرانی نیز مسأله ایران مدام تکرار می‌شود. این مفهوم قبلاً هم وجود داشت و صورت‌بندی هم می‌شد، اما صدایش شنیده نمی‌شد. جنگ باعث شد یکباره این صداها واحد شود، حرف واحد را بزنند و این صدا شنیده شود.

حاملان این صدا چه کسانی یا چه گروه‌هایی هستند؟

یک طیف، بازنگران درون حوزه سیاسی. طیف دوم در حوزه‌های هنر، موسیقی و ادبیات قرار دارند. طیف سوم، روشنفکران هنر و ادبیات که بخشی در داخل و بخشی در خارج هستند

که اتفاقاً چون با سرزمین ایران فاصله دارند، صدایشان بلندتر است و در جنگ هم صدایشان بهتر شنیده شد. اینان توانستند علیه استعمار اعتراض بیان کنند و همزمان مشکلات داخلی ایران را نیز برجسته کنند. طیف چهارم، عاملان و فعالان اجتماعی مانند نوجوانان، دانشجویان، کارگران، ورزشکاران و معلمان که مسأله آنان زندگی در ایران، سازگاری با ایران و سرانجام بخشیدن به زیست‌شان در ایران است. در عمل اجتماعی، همین طیف آخری مقام اول را در پیگیری و مفهوم‌سازی این ایده دارد، بعد عاملان نظام سیاسی، سوم فعالان هنر و در نهایت طیف چهارم شامل روشنفکران مستقل.

چرا رتبه اول به طیف چهارم تعلق می‌گیرد؟ به این دلیل که آنان لحظه‌به‌لحظه زیست اجتماعی را درک می‌کنند و تبلورشان مشارکت برای تغییر و اصلاح است، البته اصلاح در چهارچوب وضع موجود. به هیچ وجه دنبال فروپاشی نیستند. به کنش معلمان نگاه کنید، چه می‌خواهند؟ سامان حوزه معلمی و به‌رسمیت شناخته شدن مدنی نیازها. دانشجویان نمی‌خواهند از جامعه عبور کنند یا مهاجرت کنند، دیگر نیروها هم تقلا‌هایی از همین جنس دارند.

آیا در دیگر کشورهای منطقه هم شاهد این کنش‌های مدنی فراگیر هستیم؟

ما در منطقه کشوری از جنس ایران نداریم. زیرا ایران ویژگی‌های متمایز دارد. ایران در طول تاریخ همواره در حال نوجویی فرهنگی بوده و در نوجویی اجتماعی هم میدان‌دار بوده است. اما از آنجا که در منطقه بار این نوجویی را به‌تنهایی به دوش کشیده، همیشه آزار دیده و شکست‌هایی متحمل شده. برای همین، این کشورها عمدتاً در طول تاریخ بهره‌بر از آن چیزی بوده‌اند که در ایران رخ داده.

تقلای مدنی ایران در رسانه‌های غرب هم انعکاس داشته است. این رسانه‌های غربی بارها گزارش دادند جنگ باعث شد جامعه مدنی ایران فعال شود. به نظر شما، صدای جامعه مدنی ایران از بیرون، چه نقش فهمیده می‌شود؟

قبلاً تصور می‌شد برخی که از ایران رفته‌اند، دچار میرایی فکری و گسست نسبت به جامعه ایران خواهند شد. اما در جنگ مشخص شد این صداها توانی تازه گرفته و یکدیگر را پیدا کرده‌اند. دوم اینکه جنگ باعث شد این صداها حول مفهوم ایران یکدیگر را بشناسند. سوم اینکه این کنشگران جامعه را به تغییرات رادیکال دعوت نمی‌کنند و این نکته مهمی است.

گفته می‌شود رسانه‌های رسمی فرصتی به گروه‌های بیرون از ایران نمی‌دهند تا دیده شوند. اما به نظر می‌رسد این نقد متوجه گروه‌های اصلی سیاسی ایران، اصلاح‌طلبان و اصولگرایان هم هست. یعنی صدای جامعه مدنی که پس از جنگ بلند شد، ناچار شد مستقل حرکت کند.

ببینید! جامعه مدنی فرای رسانه‌های رسمی قرار دارد، یعنی در متن بزرگ‌تر ایران؛ در مرز و سرزمین فراگیر ایران. این نیرو با وجود سختی جمع شدن و مراوده، اثرساز است، زیرا معنایی یافته که در بحرانی به نام جنگ به این معنا دست یافته است و مهم‌تر اینکه این معنا را بدون دستیابی به قدرت پی می‌گیرد. این جریان نا‌قی هر نوع رادیکالیسم است. منتقد سلطنت‌طلبی و ملی‌گرایی افراطی است.

سیاسی

جامعه مدنی و جنگ

از آنجا که بسیاری از مردم ما تاریخ نمی‌دانند یا نمی‌خوانند، کمتر کسی می‌داند که تا پیش از تشکیل سازمان ملل متحد، تمام کشورها و جوامع در سراسر جهان مانند دریا‌های مواج دائماً اسیر موج‌های جنگ بودند و زمان‌های کوتاهی پیش می‌آمد که آرامش و صلح برقرار باشد. تمام کشورهای همسایه دائم با هم در رقابت و ستیز بودند و در داخل هم گروه‌های ذینفع و باندهای قدرت پیوسته در نبرد بودند که گاهی این جنگ

قدرت داخلی به جنگ‌های بیرونی هم پیوند می‌خورد. اصل تنازع بقا عمومی‌ترین و رایج‌ترین اصل زندگی بشر بود. هر گروهی و کشوری که ضعیف‌تر بود فوراً طعمه می‌شد و برای طعمه نشدن باید قوی می‌شد و خود را گسترش می‌داد و اگر گسترش باز می‌ایستاد دچار زوال می‌شد. قانون حاکم این جهانی اول و دوم برآیند چنین وضعیتی بود.

تشکیل سازمان ملل متحد با هدف جلوگیری از تکرار همان جنگ‌های دائمی و بی‌پایان بود. گرچه پس از آن همچنان رقابت و سلطه‌جویی و جنگ و توسعه طلبی وجود دارد، اما قواعد محدود کننده‌ای هم وجود دارند که گاهی مؤثر واقع می‌شوند و گاهی هیچ ارزش و اعتباری ندارند؛ چنان که در جنگ غزه و در رفتارهای دولت کنونی آمریکا (دولت ترامپ و شخص او) آشکارا مشاهده می‌کنیم. اما مهم‌تر از وجود چنین نهادهای بین‌المللی‌ای که برای صلح منفی (یعنی نفی جنگ) به وجود آمده‌اند، وجود نهادهای مدنی است که برای صلح مثبت (یعنی بسترسازی‌هایی برای جلوگیری از جنگ) کارسازند.

در دهه‌های اخیر نقش جامعه مدنی در مقابله با جنگ‌ها از سازمان ملل هم مؤثرتر بوده است. جنبش‌های مدنی ضد‌نژادپرستی حکومت‌های غربی را مجبور به کنار گذاشتن تبعیض نژادی کرده‌اند که خودش نوعی جنگ بود، هرچند هنوز آثار تبعیض نژادی وجود دارد. جنبش‌های ضد جنگ در آمریکا این کشور را مجبور به عقب‌نشینی از جنگ ویتنام کرد، همان‌طور که جنبش‌های ضد جنگ در ماه‌های اخیر در جهان، آمریکا و اسرائیل را مجبور به آتش بس در غزه پس از دو سال نسل کشی و مقاومت افسانه‌ای مردم غزه و جنبش مقاومت کردند. جنبش‌های مدنی در درون جوامع نیز کارکردهای مؤثری در کاهش تنش و خشونت و جنگ دارند. حذف کشمکش‌ها و رقابت‌های داخلی یک رویای فانتزی و ناممکن است، اما نهادهای مدنی آن را قانونمند می‌کنند. بارها می‌گفتیم جامعه مدنی فقط سازوکار مصونیت بخشی به جامعه نیست، بلکه یکی از کارکردهایش ایجاد مصونیت برای نظم سیاسی موجود است.

در جنگ ۱۲ روزه با وجود اینکه جامعه مدنی ایران بسیار ضعیف بود و اجازه رشد و بروز و ظهور نمی‌یافت، اما مواضع و رفتارهای همین جامعه مدنی، نقش مؤثری در ناکام گذاشتن عملیات فوق‌العاده سنگین، پیچیده و برنامه‌ریزی شده ترکیبی از دشمن خارجی و داخلی برای فروپاشی خونین و نصب کودتاوار یک گروه از سوی قدرت خارجی داشت. نهادهای مدنی گرچه خود ممکن است منتقد و معترض وضع موجود باشند اما ذاتاً نقش حائل دارند.

در فقدان نهادهای مدنی، بحران‌ها مستقیماً به حوزه سیاست اصابت کرده و موجب تقابل می‌شود. اما نهادهای مدنی به عنوان میانجی عمل کرده و با تبدیل شدن به سخنگوی نارضایتی‌ها و مذاکره و راهگشایی، می‌توانند بحران‌ها را درون خود جذب و حل کنند و به عامل سازنده برای تغییرات و اصلاحات مدنی بدل سازند. نهادهای مدنی مانند «اداپتور» عمل می‌کنند، هرچند تلاش‌هایی برای محروم شدن کشور از نهادهای مدنی دیده می‌شود، گویی ترجیح بر این است که کشور بدون اداپتور باشد یا بماند تا توان تاب‌آوری آن کاهش یابد.

یادداشت

عمادالدین باقی نویسنده و پژوهشگر

وزیر خارجه در همایش بین المللی

«حقوق بین الملل تحت تهاجم: تجاوز و دفاع» اعلام کرد

سیاست ایران:دیپلماسی بدون دیکته

هیچ تأسیسات غنی سازی اعلام نشده‌ای نداریم/آماده هر دو تجربه جنگ ۱۲ روزه ویرجام هستیم

سیاست خارجی

ساختمان نیاباورن وزارت امور خارجه روز گذشته میزبان کنفرانس بین‌المللی «حقوق بین‌الملل تحت تهاجم: تجاوز

و دفاع» در قالب مجمع گفت‌وگوهای تهران بود؛ نشست‌ی که هدف بازخوانی نظام‌مند بحران جنگ ۱۲ روزه را از منظر تصفیه‌ن‌دریجی نهادهای بین‌المللی و تلاش‌های جدید پیش‌روی قواعد بنیادین حقوق بین‌الملل جست‌وجو می‌کرد. در چنین روندی بود که سخنان آغازین سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه معنای ویژه‌ای پیدا کرد. او با این گزاره که «حقوق بین‌الملل امروز هدف یک حمله تمام‌عیار است» حمله یکجانبه اسرائیل به ایران را دشانه‌ای از یک روند ساختاری دانست که طی آن، آمریکا و رژیم صهیونیستی با بهره‌گیری از خلأهای نظارتی و سکوت نهادهای بین‌المللی در حال فرسوده کردن هنجارهای حقوقی‌اند. این گزاره در ادامه با مواضع محمد اسلامی، رئیس سازمان انرژی اتمی تقویت شد؛ جایی که او حمله به تأسیسات هسته‌ای ثبت شده و تحت نظارت آژانس را اولین نمونه نقض یک قاعده تثبیت شده در تاریخ توصیف کرد که نشان می‌دهد حتی بخش‌های سخت حقوقی نظام عدم اشاعه نیزاز روند بی‌ثبات‌سازی مصون نمانده‌اند. تحلیل سعید خطیب‌زاده، معاون وزیر خارجه وچه دیگری به این‌تصویرافزود، او با توصیف تلاش آمریکا برای بازگشت به گفت‌وگو به‌عنوان «دیپلماسی مبتنی بر تهدید و نمایش»، مفهوم «مذاکره مسلح» و پیش‌کش کنشید:مفهومی که از واقعیت‌گذار از دیپلماسی کلاسیک به‌الگوی تعاملات بین‌المللی در شرایط اختلال ساختاری حکایت می‌کند.

کنفرانس بین‌المللی «حقوق بین‌الملل تحت تهاجم: تجاوز و دفاع» دیروز یکشنبه ۲۵ آبان در تهران برگزار شد و سید عباس عراقچی وزیر امور خارجه به همراه معاونان فعلی و دیپلمات‌های بلندپایه پیشین و پیش از ۳۵ میهمان داخلی و خارجی شامل هیأت‌های دیپلماتیک، استادان و تحلیلگران روابط و حقوق بین‌الملل از اروپا، آسیا و منطقه در این نشست شرکت کردند. این کنفرانس که در چهارچوب مجمع گفت‌وگوهای تهران برگزار شد، با هدف بررسی چالش‌های فزاینده علیه اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و پیامدهای روند رو به رشد تضعیف نهادهای بین‌المللی بویژه در اثر حمله تجاوزکارانی آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران برگزار شد. از همان ابتدای برنامه مشخص بود که همه منتظر سخنرانی عراقچی بودند. او که در هفته‌های اخیر در برابر برخی انتقادها راهبردر سکوت را اختیار کرده است، دیروز در موضعی مقتدر، تمام قد از وزارت خارجه و تلاش‌های دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران دفاع کرد.

دیپلماسی هدف بمب‌های آمریکایی

عراقچی سخنانش را با این جمله آغاز کرد که «حقوق بین‌الملل امروز هدف یک حمله تمام‌عیار است.»

رئیس دستگاه دیپلماسی همچنین با دفاع از قدرت

نظامی و توان موشکی کشور، درباره پاسخ ایران به این تجاوز آشکار توضیح داد و گفت که عملیات دفاعی کشور کاملاً مطابق ماده ۵۱ منشور ملل متحد انجام شده؛ با رعایت ضرورت، تناسب و بدون هدف‌گیری غیرنظامیان؛ و این یعنی ایران حتی در دل جنگ هم حقوق بین‌الملل بشردوستانه را رعایت کرده است؛ نکته‌ای که به عنوان تفاوت رفتاری ایران و اسرائیل برجسته شد.

عراقچی نقبی به پیرجام و عهد شکنی آمریکا هم زد و یادآوری کرد که ایران برخلاف آمریکا که به‌تهدانش پایبند بوده؛ چه در NPT و چه در زمان اجرای کامل برجام، و از همین‌جا وارد بحث دو «گفتمان» شد؛ یکی گفتمان زور و هژمونی، و دیگری گفتمان صلح، قانون و گفت‌وگو. به گفته او، ایران بی‌تردید دام روم را انتخاب کرده و هدفش ساختن منطقه‌ای قوی و امن برپایه همکاری و اعتماد است.

درخواست برای مذاکره با ایران
مناظر از مقاومت ملت
بعد از سخنرانی رسمی، عراقچی در همان سالن روه‌بروی محمدکاظم سجادیپور استاد روابط بین‌الملل و دانشکده وزارت امور خارجه نشست و در یک گفت‌وگو تخصصی و دقیق، از بارقه‌های امید و چشم‌انداز یکی از سخت‌ترین جنگ‌های ایران (با عنوان ابتدا آینده ایران را کامل؛ پشت سر گذاشته است. او توضیح داد که هدف مهاجمان آمریکا، رژیم صهیونیستی و برخی همیمان‌هایشان در جنگ ۱۲ روزه محقق نشد و ایران ظرف چند ساعت آماده دفاع شده و «روزبه‌روز قوی‌تر» شده است. جمله‌اش درباره اینکه «آسمان ایران در معرض هواپیمای دشمن بود، اما آسمان پیش‌تر اسرائیل در تیررس موشک‌های قدرت ایران قرار داشت» کنایه ظریفی بود به آشپاک که قبدر نظامی و دفاعی کشور را در این مدت در معرض انتقاد قرار داده بودند وزحمات مدافعان ایران را کم اثر جلوه داده بودند. وزیر امور خارجه در ادامه به تأثیر قدرت موشی ایران در تغییر رفتار تهاجمی طرف متجاوز پرداخت و گفت: «درخواست تسلیم بدون قید و شرط» در روزهای اول جنگ، تنها ۱۲ روز بعد تبدیل را برانگیخت.

شده بود به «درخواست فوری آتش‌بس بدون قید و شرط» و این یعنی قدرت نظامی ایران انکار ناپذیر و بازدارنده است و اکنون در اثر اقدامات صورت گرفته در داخل و عرصه دیپلماسی توان دفاعی ایران از قبل ۲۳ خرداد به‌مراتب قوی‌تر است. عراقچی بعد از این توضیحات در جمله‌ای کوتاه‌امضای خود را پای این گفت‌وگوی تخصصی گذاشت و گفت: «در اثر ایستادگی و قدرت ایران است که اکنون درخواست برای مذاکره مجدد آغاز شده و اگر چهارچوب عادلانه شکل بگیرد، جمهوری اسلامی مشکلی با مذاکره ندارد.»

او سخنان خود را با این جملات به پایان رساند که «تحریم‌های ۴۰ ساله با وجود هزینه‌های غیرقابل انکار، نتوانسته مسیر توسعه ایران را متوقف کند. دنیا اکنون دو تجربه نسبت به ما دارد و ما برای هر دو آماده‌ایم: تجربه جنگ ۱۲ روزه و تجربه برجام.»

مذاکره دیکته شده پذیرفتنی نیست
وزیر خارجه ساعاتی بعد با حضور در جمع خبرنگاران در برابر پرسشگران با لحنی آرام از اقدامات و تلاش‌های مجموعه همکاریانش در وزارت خارجه دفاع کرد و گفت: «وزارت خارجه هیچ وقت در میانه جنگ ۱۲ روزه هم از وظایفش عقب ننشسته و در موضوعاتی چون استنب‌بک موفقیت‌های مهمی داشته است.» او در پاسخ به سؤالی درباره وجود تأسیسات هسته‌ای اعلام نشده در ایران صراحتاً پاسخ داد: «هیچ تأسیسات غنی‌سازی اعلام نشده‌ای در ایران وجود ندارد. تمام تأسیسات زیر نظارت آژانس هستند

وی اضافه کرد:«در حال حاضر غنی‌سازی در ایران انجام نمی‌شود، چون تأسیسات مربوطه مورد حمله قرار گرفته‌اند.» پیام مستتر در این جمله برای مخاطبان خاص این سخن روشن بود؛ حق ایران برای غنی‌سازی و استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای به شمول خود غنی‌سازی «غیرقابل انکار» است و کشور به تلاش برای برخورداری از این حق ادامه خواهد داد. او چندبار تأکید کرد که این حق باید از سوی جامعه جهانی، حتی آمریکا، به رسمیت شناخته شود و ایران هیچ‌گاه از این حق دست نخواهد کشید. وزیر امور خارجه در پاسخ به پرسش‌های دیگر هم گفت که ایران ابتکارانی برای مذاکره دارد، اما فقط در چهارچوبی که حقوق ملت حفظ شود؛ و اینکه مذاکرات دیکته شده و مبتنی بر خواسته‌های حداکثری آمریکا از نظر ایران پذیرفتنی نیست. او صراحتاً گفت که «سیاست ما روشن است: نه به سلطه‌طلبی، آری به دیپلماسی.» عراقچی در پایان تأکید کرد، گفت‌وگو با آژانس ادامه دارد و ایران آماده همکاری است اگر قواعد حرفه‌ای و توافق شده رعایت شود؛ نکته‌ای که محمد اسلامی رئیس سازمان انرژی اتمی نیز بر آن صحه گذاشت و از لزوم طرح‌ریزی مدالیتیه جدید برای همکاری ایران با آژانس صحبت کرد.

نماینده ایران به تحرکات جدید اروپایی‌ها در آژانس برای تصویب قطعنامه جدید هشدار داد

بازگشت فشارهای تکراری از نیویورک به وین

غریب‌آبادی در واکنش به دستور کار ضد ایرانی شورای حکام:

ایران به تصویب قطعنامه جدید پاسخ خواهد داد

معاون حقوقی و بین‌الملل وزیر امور خارجه در پاسخ به پرسشی درباره تلاش تروئیکای اروپایی برای تصویب قطعنامه جدید علیه ایران در نشست شورای حکام گفت: «امیدوارم آنها عقلانیت نشان داده و قطعنامه را به صورت رسمی مطرح نکنند اما اگر این کار را هم انجام دادند قطعاً ایران بازنگری‌های اساسی در سیاست‌های خود انجام خواهد داد. غریب آبادی با اشاره به اینکه این بازنگری صرفاً محدود به حوزه تعامل با آژانس نخواهد بود، گفت: «پس از استنب‌بک، تقاهم قاهره کاملاً کنار رفت یعنی ما در چهارچوب تقاهم قاهره با آژانس کار نکردیم و بحث من تقاهم قاهره نیست، ایران باید بررسی مجددی در سیاست‌های خود در حوزه تعامل با آژانس و مسائل مرتبط با معاهده عدم اشاعه انجام دهد.»

متحد تبدیل شده است. پس از حملات اسرائیل و آمریکا به برخی تأسیسات هسته‌ای ایران، تهران در مذاکراتی با میانجی‌گری مصر به یک چهارچوب توافق فنی با آژانس دست یافت که بر اساس آن بازرسی‌ها از مراکز که هدف حمله قرار نگرفته بودند مانند راکتور تهران و نیروگاه بوشهر ادامه یافت. اما با اقدام آمریکا و اروپا برای احیای قطعنامه‌های شورای امنیت، ایران این توافق را متوقف کرد؛ چه از منظر مقام‌های ایرانی نمی‌توان در حالی که طرف مقابل با تکیه بر قطعنامه‌های منقشی شده در پی اعمال فشار سیاسی است، انتظار داشت روند اعتمادسازی یک‌طرفه ادامه پیدا کند. ایران در تمام این مدت تأکید کرده که به تعهدات خود ذیل معاهده منع گسترش سلاح‌های اتمی پایبند است و همچنان همکاری‌های فنی با آژانس را در چهارچوب‌های پذیرفته‌شده پیش می‌برد. با این حال، آژانس خواستار ارتقای فوری همکاری شده است؛ درخواستی که بدون حوصله فشارهای سیاسی عملاً تحقق‌پذیر نخواهد بود. بنابراین نشست این هفته شورای حکام آزمونی تازه برای استقلال آژانس و میزان تاب‌آوری آن در برابر فشارهای سیاسی است. تصمیمی که در صورت شکستش، انگلیس و فرانسه طی ماه‌های گذشته در اقدامی جنجالی تلاش کردند بازگشت تحریم‌های شورای امنیت و قطعنامه‌های مربوط به گذشته را فعال کنند. ایران همراه با چین و روسیه صریحاً اعلام کرده است که این بازگشت ماشه زمانی قابل استناد است که طرف فعال‌کننده خود به تعهدات توافق پایبند بوده باشد؛ امری که درباره آمریکا و اروپا کاملاً برعکس است. با این حال دبیرخانه شورای امنیت، بدون اجماع و برخلاف نظر بخش بزرگی از حقوق‌دانان اعلام کرد، قطعنامه‌های پیشین دوباره فعال شده‌اند که خود به یک چالش حقوقی در نظام ملل

بازگشت قطعنامه‌های منقشی شده

به کشور اروپایی آلمان، انگلیس و فرانسه طی ماه‌های گذشته در اقدامی جنجالی تلاش کردند بازگشت تحریم‌های شورای امنیت و قطعنامه‌های مربوط به گذشته را فعال کنند. ایران همراه با چین و روسیه صریحاً اعلام کرده است که این بازگشت ماشه زمانی قابل استناد است که طرف فعال‌کننده خود به تعهدات توافق پایبند بوده باشد؛ امری که درباره آمریکا و اروپا کاملاً برعکس است. با این حال دبیرخانه شورای امنیت، بدون اجماع و برخلاف نظر بخش بزرگی از حقوق‌دانان اعلام کرد، قطعنامه‌های پیشین دوباره فعال شده‌اند است اما نه در فضایی که ابزارهای فنی به اهرم فشار سیاسی تبدیل می‌شود.

سیاست خارجی

شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بار دیگر در فضایی سنگین از فشارهای سیاسی، نشست فصلی خود را آغاز می‌کند؛ نشستی که از چهارشنبه ۲۸ آبان (۱۷ نوامبر) آغاز می‌شود و پرونده هسته‌ای ایران همچنان در صدر دستورکار آن قرار دارد. این بار نیز همان سناریوی تکراری احیای فشارهای سیاسی با پوشش حقوقی و تلاش برخی کشورها برای بازآرایی فضایی که طی ماه‌های گذشته علیه تهران ناکام مانده بود، در حال تکرار است.

همزمان با شکل‌گیری چنین فضایی است که رضا نجفی، نماینده دائم ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در آستانه نشست شورای حکام نسبت به ارائه پیش‌نویس قطعنامه‌ای جدید علیه برنامه هسته‌ای ایران هشدار داده و تأکید کرده است که این اقدام فاقد توجیه حقوقی و در ادامه همان مسیر فشارسازی است که آمریکا و سه کشور اروپایی در شورای امنیت دنبال کردند و به نتیجه نرسیدند؛ مسیری که اکنون تلاش می‌کنند از کانال وین جبران کنند. شبکه‌ی‌المب‌ادین پیش‌تر گزارشی منتشر کرده بود که بر اساس آن، پیش‌نویس قطعنامه تازه اروپا، ایران را به تعلیق تمامی فعالیت‌های غنی‌سازی و بازفرآوری از جمله پژوهش و توسعه ملزم می‌کند؛ خواسته‌ای که عملاً بازگشت به سیاست‌های متعلق به سال‌های پیش از برجام است، یعنی زمانی که رویکرد فشار حداکثری به جای تعدیل تنش به تشدید بحران منجر می‌شد.

این پیش‌نویس همچنین از ایران خواسته شد مطابق مفاد پروتکل الحاقی رفتار کند. این درخواست که طرف‌های اروپایی دقیقاً همان طرف‌های توافق هستند که با عدم اجرای تعهدات خود در برجام، بستر تعلیق دواطلبانه اجرای پروتکل از سوی ایران را فراهم کردند. اروپایی‌ها در این سند ادعا کرده‌اند که ایران طی پنج ماه گذشته اطلاعات به‌روزی درباره ذخایر اورانیوم خود ارائه نکرده است؛ ادعایی که به گفته کارشناسان فنی نتیجه فضای اعتمادزدایی پس از حملات نظامی و سیاسی اخیراست که مراکز هسته‌ای ایران را هدف قرار داد و تهرآن را ناگزیر کرد چهارچوب جدیدی برای بازرسی‌ها تعریف کند.

سفیر ایران در آژانس بین‌المللی انرژی

رضا نجفی،

نماینده

دائم ایران

در آژانس

بین‌المللی

انرژی اتمی

در آستانه

نشست

شورای حکام

نسبت به ارائه

پیش‌نویس

قطعنامه‌ای

جدید

علیه‌برنامه

هسته‌ای

ایران هشدار

داده و تأکید

کرده است

که این اقدام

فاقد توجیه

حقوقی و

در ادامه

هوان مسیر

فشارسازی

است که

آمریکا و

سه کشور

اروپایی در

شورای امنیت

دنبال کردند

و به نتیجه

نرسیدند؛

مسیری که

اکنون تلاش

می‌کنند از

کانال وین

جبران کنند

محسن ایران

رابطه ترکیه و اسرائیل به سمت منطق «حاصل جمع صفر» میل پیدا کرده است

آنکارا-تل آویو در مارپیچ تنش؟

رابطه ترکیه و رژیم صهیونیستی در حال عزیمت به یک نقطه بی بازگشت است؟ تحولات خاورمیانه در پساھفت اکتبر و بخصوص طی یکسال گذشته الگوی روابط

آنکارا-تل آویو را از همکاری به رقابت و سپس به خصومت تغییر داده است. پس از اتفاقات سوریه و سقوط دولت بشار اسد، شام به میدانی برای تقابل فراینده اردوغان و نتانیاهو تبدیل شد، دو بازیگری که در سوریه سیاست‌های حداکثری و توسعه طلبانه را دنبال کرده و حاضر به واگذاری نقش خود در این کشور نیستند. حملات بی‌امان ارتش اشغالگر به زیرساخت‌های سوریه، تحرکات اسرائیل برای تغییر ژئوپلیتیکی سوریه با نقش آفرینی در سوید، رقابت ترکیه و رژیم صهیونیستی را به منطق «حاصل جمع صفر» سوق داد و این دو بازیگر را ت مرز باریک درگیری رساند. در چنین شرایطی غزه و قبرس، دو میدان جدید تعریف شده‌ای هستند که اسرائیل و ترکیه تلاش می‌کنند با استفاده از اهرم ژئوپلیتیکی آنها،

آتش بس تلاش کرده است. بعید است که اسرائیل نقش قابل توجهی در غزه را تأیید کند، زیرا آنکارا فضای کمی برای نرم کردن موضع خود در قبال بنیامین نتانیاهو دارد. با این حال، ترکیه آماده است تا از طریق ارسال کمک و تعامل سیاسی با حماس، حضور خود را گسترش دهد- مسیری که احتمالا با عمیق‌تر شدن بی‌اعتمادی، به اصطکاک میان تل آویو-آنکارا دامن خواهد زد. ماه گذشته، ترکیه یک تیم جست‌وجو و نجات را به امید ورود به غزه برای کمک

آتش بس تلاش کرده است.

در گفت و گو با آرشین ادیب مقدم مطرح شد

روایت‌های متقاطع ایران و غرب

دکتر آرشین ادیب‌مقدم استاد اندیشه جهانی و فلسفه‌های تطبیقی در دانشگاه SOAS لندن است. ادیب‌مقدم در گفت‌وگویی با عسگر قهرمانپور سردبیر روزنامه انگلیسی‌زبان ایران تحت‌تأثیر روایت‌های شکل گرفته از ایران در غرب و متقابلاً برداشت‌های ایرانی از جهان غرب پاسخ داده است. او در این گفت‌وگو، با نقد تصویر قالبی و سیاسی‌شده ایران در رسانه‌ها و محافل دانشگاهی غرب، بر ضرورت بازسازی پل‌های فرهنگی و گفت‌وابی میان دو جهان تأکید می‌کند. ادیب‌مقدم آثار متعددی درباره هویت، ناسیونالیسم و سیاست در خاورمیانه نوشته است. به باور او، اگر نسل‌های جوان تر بتوانند با واقعیت‌های این شکاف آشنا شوند، زمینه برای گفت‌وگویی متوازن‌تر میان ایران و غرب فراهم خواهد شد.

تا چه اندازه باور دارید برداشت‌های غرب از جامعه ایران بر پایه درک واقعی فرهنگی و تاریخی است، و تا چه اندازه تحت‌تأثیر روایت‌های سیاسی یا امنیتی‌محور شکل گرفته است؟ من ابتدا باید بگویم که در واقع چیزی به نام «روایت منسجم غربی» از ایران وجود ندارد. بازتابی‌هایی وجود دارد که نه‌تنها با یکدیگر متفاوت‌اند، بلکه گاه کاملاً متناقض‌اند. هر چه به کانون‌های حقیقت نزدیک‌تر شویم- یعنی شاعران، هنرمندان و روشنفکران- تصویر ایران واقعی‌تر می‌شود. اما هر چه به مراکز قدرت‌تر (غرب، بویژه دولت‌ها و نیز اندیشکده‌های مشکوکی که در خدمت دستورکارهای ایدئولوژیک‌اند، نزدیک‌تر شویم، روایت‌ها آلوده‌تر می‌شوند. با این حال، من افرادی را هم دیده‌ام که درون ساختار دولت بوده‌اند ولی درک عمیقی از ایران در تمام ابعاد آن داشته‌اند. برای نمونه، «جک استراو» وزیر خارجه پیشین بریتانیا و نیز روزنامه‌نگاران بینش‌مند بسیاری که با آنها در تماس بوده‌ام، مانند «جان استون» (لبنیزی ویلسام، یا «مازخ علی» در نروژ.

چرا ایران در گفتمان‌های دانشگاهی و رسانه‌ای غرب، اغلب از دریچه تهدید، انقلاب یا ایدئولوژی بازتابی می‌شود، نه به‌عنوان جامعه‌ای پیچیده و متنوع با پویایی‌های فرهنگی غنی؟ ما مجموعه‌ای از پژوهشگران برجسته در حوزه مطالعات ایران داریم که عمر خود

رفته، یا هنوز با زتاب الگوهای کهنه «دیگری‌سازی» و تقابل است؟

در هر روایت متمرکزی، همیشه وجه در روایت شرقی. این دیان سبب است که «خود» غربی یا شرقی مفهومی نسبی است که تنها در تقابل با دیگری دوبتایی معنا پیدا می‌کند. در سنت فکری ایرانی-غربه نظارت خواهد داشت، فارابی و ابن سینا و در شعر خیام، سعدی و مولوی، ما به دستگاه دانشی عمیق و انسانی دسترسی داریم که در آن دوگانگی‌ها فراتر می‌رود. این جنبیه فکری شگرف می‌تواند ابزاری نیرومند برای مقابله با دوگانه‌سازی‌های فرهنگی و اجتماعی باشد و تاکنون کمتر از آن برای سیاست فرهنگی فراگیر و مثبت بهره گرفته شده است.

در گفتمان ایرانی، روایت‌های متعددی درباره «غرب» وجود دارد- از دیدگاه‌های ضدامپریالیستی تا خوانش‌های مدرن‌گرا. به‌نظر شما کدام یک به درک متعادل‌تر و واقع‌بینانه‌تری نزدیک‌تر است؟

بازتابی ایران در داخل کشور همواره کارکردی سیاسی داشته؛ بنابراین، موضوع ما- ایران باشکوه- از چهارچوبی که بر آن اعمال شده می‌گریزد، تا توان مردم برای دیدن جهان فراتر از مو مصنوعی محدودکننده را باز یابد. به همین دلیل است که بسیاری از جوانان نسل جدید در ایران باور دارند «غرب» نوعی پارک تفریحی دزدنی‌لند است که در آن همه شاد و راضی‌اند؛ تصویری که از طریق شبکه‌های اجتماعی و کانال‌های ماهواره‌ای منتقل می‌شود و هیچ نسبی و واقعیت‌ناپذیر نیست

کدام نهاد‌ها یا بازیگران در غرب بیشترین نقش را در شکل دادن به تصویر غالب از ایران داشته‌اند؟ بی‌تردید، دولت‌های جمهوری خواه در ایالات متحده بارها در شکل دادن به روایت «تهدید ایران» دست بالا را داشته‌اند. این دولت‌ها پیوند نزدیکی با مجموعه‌ای از اندیشکده‌های راست‌گرای اسرائیلی همچون «آیپک» دارند که توانسته‌اند تقریعی به راهروهای قدرت در واشنگتن نفوذ کنند. این موضوع در آثار همکاران دانشگاهی من، از جمله به پژوهش‌های «هگای زم» و نیز کتاب معروف «لابی اسرائیل» نوشته «جان مرشایمر» است. «استیون والت» به‌خوبی مستند شده است.

در عصر جهانی شدن دیجیتال و رسانه‌های اجتماعی، آیا روایت غرب از ایران از چهارچوب جنگ سرد فراتر

ورود آمریکا به مناقشه دورقیب

به گفته یک منبع آگاه، با میانجیگری آمریکا، تنش‌های ناشی از نقش فراینده ترکیه در غزه احتمالاً مهار خواهد شد. فیدان پس از دیدار روز دوشنبه در کاخ سفید گفت که «بسیاری از مسائل مربوط به پرونده فلسطین را به تفصیل با استیو ویتکاف، فرستاده ترامپ به خاورمیانه و تام پارک مورد بحث قرار داده است.» یک منبع به المانیپور گفت که دولت ترامپ با جدیت تمام تلاش می‌کند بی‌اعتمادی عمیق بین ترکیه و اسرائیل را از بین ببرد. به باور این منبع، بعید است میانجیگری ایالات متحده در کوتاه مدت موافقت اسرائیل را برای استقرار نیروهای ترکیه جلب کند، اما می‌تواند به مدیریت اختلافات کمک کند. این منبع گفت مقامات آمریکایی «هرکاری از دستان برپایاد با هر دو طرف انجام می‌دهند تا اطمینان حاصل شود که محدودیت‌هایی» برای خصومت‌ها وجود دارد.

هر دو کشور اندکی پس از جنگ غزه در اکتبر ۲۰۲۳، سفرای خود را فراخواندند، اما روابط دیپلماتیک خود را کاهش ندادند. سال گذشته، ترکیه ادعا کرد روابط تجاری خود را با رژیم قطع کرده، حريم هوایی خود را به روی پروازهای خصوصی مقامات اسرائیلی مسدود و از مشارکت اسرائیل در رزمایش‌های ناتو جلوگیری کرد.

به گفته اوزگور اونلوهیساچیکلی از صندوق مارشال آلمان، افکار عمومی ترکیه نسبت به اسرائیل در مورد جنگ غزه نسبت به درگیری‌های قبلی سرسخت‌تر شده است. او گفت: «در گذشته، رئیس جمهوری اردوغان موضع انتقادی دولت نسبت به اسرائیل را هدایت می‌کرد. امروز، او نمی‌تواند انتظارات عمومی در واکنشی قوی‌تر علیه اسرائیل را به طور کامل نادیده بگیرد.» یک نظرسنجی مرکز تحقیقات پیو در سال ۲۰۲۵ نشان داد که تقریباً سه چهارم مردم ترکیه دیدگاه‌های نامطلوبی نسبت به اسرائیل دارند.

این کارشناس ترک گفت: «در این شرایط، برای دولت اردوغان تقریباً غیرممکن است که روابط با نتانیاهو را عادی‌سازی کند.»

آنکارا حتی بدون تأیید اسرائیل، از طریق تعامل سیاسی با حماس، نفوذ خود را در غزه به طور پیوسته افزایش داده است. ماه گذشته، ترکیه محمد گول اوغلو را به عنوان هماهنگ‌کننده کمک‌های بشردوستانه منصوب کرد. از آن زمان، گول‌اوغلو، مرتباً از بندر العریش مصر بازدید کرده تا بر تحویل کمک‌های ترکیه نظارت داشته و نیازهای فلسطینیان را ارزیابی کند.

لیندن‌اشتراوس با اشاره به اینکه به محض بازگشایی گذرگاه رفح، سازمان‌های مردم‌نهاد و کمک‌های ترکیه به غزه سرازیر خواهند شد، گفت: «اسرائیل بدون شک با نفوذ فراینده ترکیه در منطقه مواجه خواهد شد.»

منبع: AI Monitor

A History of the Modern Middle East

تاریخ خاورمیانه مدرن (۲۲)

وليام کيولند ترجمه: عسگر قهرمانپور

نیروی پیاده‌نظام بنی چری

دو شاخه اصلی قوای مسلح عثمانی از ریشه‌هایی کاملاً متفاوت شکل گرفته بودند. برجسته‌ترین و کارآمدترین یگان نظامی این امپراطوری، نیروی پیاده‌نظام دائمی و حرفه‌ای موسوم به «بنی چری» بود؛ سپاهی برده‌زار که در اوج اقتدارش در سده‌های پانزدهم و شانزدهم، نام‌آورترین واحد رزمی سراسر اروپا به شمار می‌آمد. بنی چریان به دلیل انضباط آهنین، روحیه استوار و حرفه‌ای‌گری مثال‌زنی شهرت داشتند. آنان حقوقی معین و منظم دریافت می‌کردند و همواره در آمادگی کامل برای خدمت نظامی بودند. قانون آنان را از ازدواج و ورود به حرفه بازگانی منع می‌کرد و پادگان‌ها اسکان داده می‌شدند. در روزگاری که شمشیر در نیام و توپ بر چرخ آرام می‌گرفت، این سپاهیان بارها برای پاسداری از نظم و قانون به دورترین نقاط قلمرو اعزام می‌شدند. در عهد پادشاهی سلیمان قانونی، شمار بنی چریان به نزدیک چهل هزار نفر رسید و این نیروی پیاده‌نظام با گسترش توان رزمی خود، واحدهایی ماهر در به‌کارگیری توپخانه را نیز دربرگرفت.

سواره‌نظام سپاهی

بخش عمده قوای عثمانی را سواران ایالتی، موسوم به «سپاهیان» و همراهان جنگی آنان تشکیل می‌دادند. اینان که همگی مسلمانان آزاد بودند، دو وظیفه هم‌زمان بر عهده داشتند: یکی اداری و دیگری نظامی. برای حفظ ارتشی انبوه بدون فشار سنگین بر خزانه، سلاطین حق بهره‌برداری از عواید اراضی کشاورزی، موسوم به «نیمار» را به سپاهیان واگذار می‌کردند. هر سپاهی تیماری ویژه داشت و مجاز بود مالیات‌های آن را که به عنوان موجب وی محسوب می‌شد، جمع‌آوری کند. در برابر این امتیاز، موظف بود نظم و امنیت منطقه خود را حفظ کند، هنگام احضار در صفوف لشکر حاضر شود و بر اساس وسعت درآمدش، شماری از سواران مسلح را همراه بیاورد. این شیوه بیشتر در ایالات اروپایی و آناتولی رواج داشت و در سرزمین‌های عربی معمول نبود.

دستگاه اداری

به عنوان دولتی متمرکز و مقتدر، امپراطوری عثمانی به دیوان‌سالاری گسترده و پیچیده شهرت داشت. این دستگاه عظیم، ریشه در آمیزه‌ای از سنن اداری بیزانسی، ایرانی و عربی داشت و ساختاری ویژه و متمایز ایجاد کرده بود؛ ساختاری که در آن لشکری از نویسندگان و دبیران، با دقتی ستودنی، سرشاری‌ها را ثبت می‌کردند، حساب‌های خزانه را می‌نگاشتند، انتصاب‌های رسمی را ضبط می‌کردند و قوانین و مقررات دولت را محفوظ می‌داشتند. بیشتر مدیران بلندپایه از طریق نظام دوشیرمه به خدمت فراخوانده می‌شدند، در حالی که کارمندان میان‌رتبه مسلمانان آزادی بودند که در طول خدمت، آموزش‌های عملی را به شاگردان کارآموده در وزارتخانه‌های گوناگون فرا می‌گرفتند. این کارگزاران، ستون‌های پنهان قصر دیوان، نقش خطیری در کارآمدی و انتظام امور دولت ایفا می‌کردند.

نهاددینی

در کنار نخبان دیوانسالار و سپاهی، علمای دین سومین ستون استوار طبقه حاکمه عثمانی را تشکیل می‌دادند. بر پایه روحیه «غازی» همان شور و انگیزه‌ای که از اولین سال‌های جهاد مرزی علیه بیزانس، سلاطین و مجاهدان عثمانی را الهام می‌بخشید. پادشاهان این دولت جایگاهی بس رفیع برای اهل علم و شرع قائل بودند.

خبر

نتانیاهو و کاتس:

همچنان با تشکیل کشور فلسطین مخالفیم

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی مجدداً مخالفت خود را با تشکیل کشور فلسطین اعلام کرد.

«بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی روز یکشنبه در جلسه کابینه گفت: «منطقه‌ای که حماس در غزه کنترل آن را در دست دارد خلع سلاح خواهد شد و این مسأله یا به راحتی یا به سختی اتفاق خواهد افتاد.» طبق گزارش الجزیره، نتانیاهو گفت: «ما همچنان با تشکیل کشور فلسطین در منطقه غرب رود اردن مخالف هستیم و موضع ما به هیچ وجه تغییر نکرده است.»

درحالی که کرانه باختری هر روز شاهد تجاوزات شهرکنشینان صهیونیست با حمایت پلیس رژیم صهیونیستی است، نتانیاهو گفت: «ما با اقدامات آشوبگرانه علیه مسئولان منتخب توسط تعداد بسیار اندکی که نماینده تمام جرییدی نیستند، مخالف هستیم. اقلیتی که نماینده شهرکنشینان نیستند، دست به اقدامات آشوبگرانه در کرانه باختری زدند و ما با آشوب چه علیه سربازان ارتش و چه فلسطینی‌ها مخالف هستیم.»

همچنین پیش از این «کیدئون ساعر» وزیر خارجه رژیم صهیونیستی گفت: «ما هرگز تشکیل کشور فلسطینی در مرکز اسرائیل و در مسافت صفر با ساکنان خود را نمی‌پذیریم.» پیش از این «یسرائیل کاتس» وزیر جنگ رژیم صهیونیستی نیز مدعی شده بود که غزه خلع سلاح خواهد شد. وی گفت که سیاست رژیم صهیونیستی واضح است و اجازه تشکیل کشور فلسطین را نمی‌دهد.

به گزارش الجزیره، مقامات اسرائیلی نگرانی خود را در مورد آنچه که آنها نزدیکی بین دولت ایالات متحده و جنبش مقاومت اسلامی (حماس) می‌نامند، ابراز کرده‌اند. ویسایت صهیونیستی اولا به نقل از مقامات این رژیم نوشت که نزدیکی استیو ویتکوف، فرستاده ویژه آمریکا در امور خاورمیانه، با حماس «نگران‌کننده» است.

نیویورک تایمز به نقل از دو منبع آگاه گزارش داد که ویتکوف قصد دارد به‌زودی با خلیل الحیه از رهبران ارشد حماس دیدار کند.

در همین راستا، یسرائیل کاتس، وزیر دفاع رژیم تهدید کرد که نواح غزه تا آخرین توئل خلع سلاح خواهد شد. او طی پستی در پلتفرم ایکس نوشت که سیاست اسرائیل واضح است: «هیچ کشور فلسطینی وجود نخواهد داشت.»

برش

بعید است

که اسرائیل

نقش قابل

توجه ترکیه

در غزه را تأیید

کند، زیرا آنکارا

فضای کمی

برای نرم کردن

موضع خود در

قبال بنیامین

نتانیاهو دارد. با

این حال، ترکیه

آماده است تا

از طریق ارسال

کمک و تعامل

سیاسی با

حماس، حضور

خود را گسترش

دهد- مسیری

که احتمالاً یا

عمیق‌تر شدن

بی‌اعتمادی، به

اصطکاک میان

تل آویو-آنکارا

دامن خواهد زد

بسیاری از

جوانان نسل

جدید در ایران

باور دارند

«غرب» نوعی

پارک تفریحی

دزدینی‌لند است

که در آن همه

شاد و راضی‌اند؛

تصویری که

از طریق

شبکه‌های و

اجتماعی و

کانال‌های

ماهواره‌ای

منتقل می‌شود

و هیچ نسبی یا

واقعیت‌ناپذیر

موسوم به

غربی ندارد

برش

از دیدگاه نظری، تا چه اندازه سیاست و جامعه در روابط بین الملل از یکدیگر متمایزند؟ در نهایت، چه کسی قدرت بازسازی برداشت‌ها را در اختیار دارد؟ این پرسش‌ها به مسأله دیرپای رابطه «ساختار و عاملیت» مربوط می‌شوند. آیا ما صرفاً تابع نظام‌های سیاسی و اقتصادی هستیم، یا می‌توانیم آزادانه را داریم؟ آیا می‌توانیم آزادی خود را به‌عنوان افراد بالفعل کنیم؟ حقیقت در میانه این دو قرار دارد، زیرا ساختار و عاملیت همواره در رابطه‌ای دیالکتیکی‌اند: ما هم از نظام‌ها شکل می‌گیریم و هم نظام‌ها را شکل می‌دهیم. مسئولیت هر فرد آن است که آزادی خود را تا حد امکان فراتر از وضعیت تثبیت‌شده نظامی گسترش دهد. پرورش ذهن و بدن- چنان‌که پهلوانان ایرانی در زورخانه انجام می‌دادند- می‌تواند سپری در برابر جذب و تسلیم‌شدن در برابر نظام‌های ناعادلانه بین‌المللی باشد. این تمرین روزمره است برای آنکه بیاموزی در جامعه آزاد بیندیشی و آزاد عمل کنی؛ و این همان پیش‌زمینه همه آن چیزهایی است که با انسان بودن پیوند دارد: از معنویت تا عدالت سیاسی.

برش

«ایران» بررسی می کند: عملکرد تیم تنیس روی میز ایران در بازی های ریاض و چالش های پیش رو در جهانی و آسیایی

دستگرمی برای طلسم شکنی بزرگ

گروه ورزشی / تیم ملی تنیس روی میز ایران در بازی های همبستگی کشورهای اسلامی با کسب پنج مدال رنگارنگ، در میان رشته های موفق این دوره قرار گرفت. در این رشته، دختران عملکرد برجسته تری داشتند؛ به طوری که دو مدال طلا و یک برنز حاصل تلاش بانوان و یک مدال نقره و یک برنز سهم ملی پوشان مرد بود. بر همین اساس، تیم ملی ایران در پایان رقابت های تنیس روی میز پس از ترکیه، بر سکوی دوم جدول رده بندی قرار گرفت.

یکی از نکات قابل توجه در رقابت های تنیس روی میز ریاض، کاهش قابل ملاحظه میانگین سنی بسیاری از تیم های شرکت کننده بود. تیم ها با اعزام بازیکنان جوان و مستعد، فرصتی ارزشمند برای ظهور، تجربه اندوزی و ارزیابی نسل جدید این رشته فراهم کردند. در ترکیب اعزامی تیم ملی تنیس روی میز ایران نیز بنیامین فرجی، ستایش ایلوخوانی و محمد موسوی طاهر به ترتیب با ۱۶، ۱۸ و ۲۱ سال سن به عنوان استعداد های آینده دار راهی این

رقابت ها شدند. حضور امیرحسین هدایی، شیما صفایی و ندا شهسواری با سنین ۲۲، ۲۷ و ۳۸ سال نیز هرچند میانگین سنی تیم را افزایش داد، اما ترکیب تجربه و جوانی موجب شد تا تیم ملی عملکردی قابل تحسین از خود به نمایش بگذارد. اکنون باید دید با این موفقیت، ملی پوشان تنیس روی میز ایران در بازی های آسیایی نیز قادر به تکرار این درخشش خواهند بود یا اینکه طلسم کسب موفقیت در قاره کهن همچنان پابرجا می ماند.

آزمون بزرگ تنیس روی میز در سرزمین سامورایی ها

لطفاً الله نسبی و لیموچی قادر خواهند بود در بازی های آسیایی نیز مقابل حریفان نام آشنا همانند ریاض بدرخشند و مدال های خوشرنگ را از آن خود کنند؟

تیم ملی تنیس روی میز ایران در ریاض پس از ترکیه، بیشترین تعداد مدال را کسب کرد؛ اما نگرانی هایی وجود دارد که با حضور مدعیان شرق آسیا در بازی های آسیایی ناگویای ژاپن، چنین موقعیتی تکرار نشود. بی شک رقابت با تیم هایی نظیر چین، ژاپن، کره جنوبی، هنگ کنگ و سایر کشورهای که در رنکینگ آسیایی بالاتر از ایران قرار دارند، بسیار دشوار خواهد بود. از همین رو انتظار می رود کادر فنی تیم های مردان و زنان با بررسی تخصصی ساختار موجود و رفع ضعف ها، مقدمات تحقق رویای مدال آوری در ناگویا را فراهم کنند.

هرچند شرایط تیم بانوان تا حدودی بهتر از مردان به نظر می رسد، اما بررسی وضعیت هر دو تیم نشان می دهد شرط اصلی موفقیت در بازی های آسیایی ناگویا، برنامه ریزی استاندارد،

سینا حسینی / موفقیت ملی پوشان تنیس روی میز ایران در بازی های همبستگی کشورهای اسلامی، بدون تردید یکی از اتفاقات خوب کاروان ایران رقابت های ریاض به شمار می رود. کسب دو نشان طلا، یک نقره و دو برنز نشان می دهد دختران و پسران تنیس روی میز ایران از توانمندی و پتانسیل لازم برای موفقیت در مبادین بزرگ و بین المللی برخوردارند. با این حال، در کنار این روزنه امید، پرسشی از سوی منتقدان مطرح است؛ آیا این موفقیت صرفاً در غیاب مدعیان شرق آسیا رقم خورده یا اینکه شاگردان

نتایج تیم ملی مردان ضعیف بود

با اینکه تیم ملی زنان تنیس روی میز در بازی های کشورهای اسلامی دو مدال طلا و ارزشمند کسب کرد، نتایج تیم مردان نامید کننده بود. در دوره گذشته، تیم مردان موفق به کسب مدال طلا و نقره و مدال های طلا و نقره و نقره انفرادی شده بود، اما این بار تنها توانست مدال های برنز و نقره تیمی و دوپل را به دست آورد. تیم ملی مردان در مسابقه تیمی مقابل قزاقستان، رقیب سنتی خود، با نتیجه ۰-۳ شکست خورد؛ دو بازیکن این تیم همواره در رقابت های آسیایی میانه مقابل ایرانی ها بازی می کنند. این در حالی است که تیم زنان با تلاش شهسواری با تجربه، دو مدال طلا به دست آورد، اما اکنون پستوانه ای برای انفرادی ندارد. غیبت نوشاد و نیما در تیم مردان نشان داد که تیم بیش از حد متکی به بازیکنان کلیدی است، در حالی که موفقیت باید بر پایه مسائل فنی و

افشین نوروزی
کارشناس
تنیس روی میز

سن فقط یک عدد است

رشته تنیس روی میز از سال ۱۳۸۲ ورود خود را به رقابت های کشورهای اسلامی آغاز کرد و تا سال ۱۴۰۴ با کسب ۱۰ مدال طلا، ۶ نقره و ۵ برنز در بخش زنان و مردان، عنوان سرآمد کشورهای اسلامی را حفظ کرده است. در آخرین دوره و در عربستان، بانوان ایران با هدایت سیمیا لیموچی با کسب ۲ مدال طلا و یک برنز عملکردی درخشان ثبت کردند. ندا شهسواری کاپیتان این تجربه تیم، در کنار شیما صفایی و ستایش ایلوخوانی نمایش قابل قبولی داشتند. شهسواری ۴۰ ساله با عملکردش بار دیگر نشان داد که جمله «سن فقط یک عدد است» واقعیتی باورپذیر است و او همچنان می تواند امید ایران در رقابت های جهانی لندن ۲۰۲۶ و المپیک لس آنجلس ۲۰۲۸ باشد. حضور رقیبای قدرتمندی از جمله مصر، ترکیه و آذربایجان و نیز چهره های شاخصی همچون هند

پیمان حسینی
کارشناس
تنیس روی میز

زارا از سوریه و ساهاکیان از لبنان، مسیر دختران ایران را دشوار کرده بود؛ با این حال، کاروان بانوان با پایان بندی شیرین و موفق مسابقات را ترک کرد. اما در اردوی مردان شرایط متفاوت بود؛ غیبت برادران عالمیان تأثیر محسوسی بر ترکیب و نتایج تیم داشت. ناکامی در بخش انفرادی، شکست تیم دو نفره مقابل ترکیه و باخت سنگین در فینال تیمی برابر قزاقستان، مانع از رسیدن تیم ایران به مدال های درخشان تر شد. در بخش انفرادی، امیرحسین هدایی در استانه کسب مدال قرار داشت؛ اما در حالی که با نتیجه ۳-۲ پیش بود، در نهایت بازی را ۴-۳ با بولوسا از الجزایر واگذار کرد. هدایی همراه با بنیامین فرجی در بخش دو نفره نیز با وجود توانایی پیروزی بر ترکیه، شکست خوردند و به مدال برنز بسنده کردند. در میان چهره های برجسته انفرادی مسابقات، می توان به عمر عصار از مصر با رنکینگ جهانی ۳۲، کراسیمینکو از قزاقستان با رتبه ۷۴ جهان و مهدی بولوسا از الجزایر اشاره کرد که سطح رقابت ها را بسیار بالا برده بودند.

لیموچی: عملکرد دختران در ریاض عالی بود

که حتی اگر عقب هستند، یا پس نکشند و تا آخرین لحظه بجنگند و اگر جلو هستند، نباید رقیبا را دست کم بگیرند. همچنین یاد گرفتند تکنیک ها و استراتژی ها را در شرایط حساس به درستی اجرا کنند. شک نکنید، بچه های ما حتی در بازی های آسیایی ناگویا هم می توانند از تیم های تنیس روی میز چین و ژاپن عبور کنند.»

موسوی: بد بودیم و طلا را از دست دادیم

از دست دادیم و بازی به دست بعدی کشیده شد. دست سرنوشت ساز به من رسید و خدا را شکر از تجربه بازی در اروپا استفاده کردم و حریف را شکست دادم.» او سپس درباره دیدار فینال نیز توضیح می دهد: «فینال مقابل ایران با شکست الجزایر به دیدار فینال برگرد. او درباره فینالیست شدن تیم ملی در بازی های ریاض به خبرنگار «ایران» می گوید: «به دلیل امتیاز جهانی، سطح این رقابت ها بسیار بالا بود. تیم الجزایر هم بازیکنان لژیونرش را همراه خود آورده بود که یکی از آنها در فرانسه بازی می کند و بازیکن مطرحی هم است. در مسابقه نیمه نهایی، تیم ما می توانست زودتر بازی را به نفع خود تمام کند، اما در بازی سوم برابر الجزایر با وجود برتری، امتیاز

موسوی
کارشناس
تنیس روی میز

هدایی: باخت مقابل بولوسا بدشانشی محض بود

نفر هشتم المپیک نیز بود که دارندد جایگاه ۲۰ جهان است. الجزایر هم فقط اسم کشور آفریقایی را یدک می کشد در حالی که سه نفرش فرانسوی بودند. آنها به دلیل امتیاز بالای فدراسیون جهانی در این دوره به ریاض آمدند و همین مسأله سطح رقابت ها را بالاتر برد. با این حال فکر می کنم در فینال تیمی می توانستیم بهتر باشیم ولی توپ تخرید و نایب قهرمان شدیم. متعقدم نتیجه بدی نگرفتیم.» اما هدایی از میزبانی عربستان گلایه مند است: «تیم ایران سه روز زودتر از آغاز رقابت های تنیس روی میز به ریاض رسید ولی تا صبح روز بازی به ما سالن تمرین ندادند و همین مسأله فشار زیادی به تیم آورد. زمان بندی هم خوب نبود. من دو ساعت مسابقه انفرادی را پشت سر گذاشتم ۱۰ دقیقه بعد در دوپل شرکت کردم.»

پریسا غفاری
کارشناس
تنیس روی میز

پریسا غفاری / امیر حسین هدایی این بار در غیاب برادران عالمیان، کاپیتان تیم ملی در بازی های کشورهای اسلامی شد و دو مدال نقره و برنز تیمی و دوپل را به گردن انداخت. او ولی هیچگاه شکست مقابل مهدی بولوسا از الجزایر را فراموش نمی کند: «این بازیکن فرانسوی است و در کمپ فرانسه تمرین می کند. مقابل او سه دست متوالی را بردم اما در دست های بعدی با کارهای غیراخلاقی که در وزن سرویس های فول و وقفه انداختن بازی انجام داد و اشتباه داروان غیر حرفه ای هم به کمکش آمد و در یک بدشانشی محض و غافلگیر کننده، باختم.»

لژیونر کشورمان در خصوص سطح بازی ها هم توضیح می دهد: «در این بازی ها نفر اول قزاقستان بود که در المپیک پاریس به جمع ۱۶ نفر برتر رسید. عمر عصار

جوانان تنیس روی میز تجربه های بیشتری از ما دارند

شهسواری: امیدوارم مدال ها را در ناگویا تکرار کنیم

سبک بازی حریفان آشنایی بیشتری پیدا خواهیم کرد و این تجربه می تواند کمک بزرگی به ما باشد. البته همه اینها بستگی کامل به جذب اسپانسر دارد. باور کنید بازیکنان جوان ما اکنون به دلیل حضور در مسابقات بیشتر، تجربه شان از ما نیز بالاتر رفته است. امیدوارم بتوانیم این مدال ها را دوباره تکرار کنیم.»

گروه ورزشی / تیم ملی تنیس روی میز زنان در بازی های کشورهای اسلامی خیره کننده ظاهر شد که اوج آن کسب مدال طلا و انفرادی توسط کاپیتان ندا شهسواری بود. او در دیداری نفس گیر موفق شد هند زارا، نماینده سوریه را شکست دهد. شهسواری پس از این موفقیت و درخشش در ریاض به خبرنگار «ایران» می گوید: «برخلاف دوره های گذشته، سطح این مسابقات بسیار بالا بود؛ زیرا فدراسیون جهانی امتیازات ویژه ای برای بخش انفرادی در رده بندی جهانی در نظر گرفته بود و همین موضوع باعث شد بازیکنان سطح بالا در این دوره شرکت کنند. به عنوان مثال، کشوری مانند مصر که معمولاً در این مسابقات شرکت نمی کرد، بهترین نقرات خود را اعزام کرده بود.» اما این تنها مدال ندا شهسواری نبود؛ او به همراه شیما صفایی با شکست تیم قهرمان اروپا موفق به کسب مدال طلا و دوپل نیز شد: «در فینال دوپل، تیم ترکیه که دو بار قهرمان اروپا شده بود را مغلوب کردیم. هرچند ست اول را واگذار کردیم اما هماهنگی من و شیما موجب شد نتیجه بازی به سود ما تغییر کند. این دیدار نیز بسیار سخت بود. نکته جالب این بود که در بخش تیمی، در مرحله نیمه نهایی مقابل همین تیم شکست خورده بودیم و مدال برنز گرفتیم.»

شهسواری درباره امکان تکرار این مدال ها در بازی های آسیایی ناگویا نیز توضیح داد: «هرچند رقبای اصلی ما در سطح جهانی و آسیایی کشورهای شرق آسیا هستند، ولی هیچ چیز دست نیافتنی نیست. اگر با جذب اسپانسر بتوانیم در تورنمنت های بیشتری شرکت کنیم، با

رقیب سوری در انفرادی بیش از انتظار ظاهر شد

صفایی: با تیم کامل، شانس مدال آوری زنان بالا می رود

مسابقات جهانی برای ما راحت تر است. نکته مهم، اعزام تیم با نقرات کامل است؛ دوره قبل در هانگژو تنها فرد اعزامی بودم و در همان دور اول به نفر دوم جهان برخورد کردم. اگر با تیم کامل برویم، شاید بتوانیم در دوپل با تیمی مدال کسب کنیم.»

گروه ورزشی / شیما صفایی، لژیونر تنیس روی میز کشورمان، پس از کسب مدال طلا و دوپل و برنز تیمی در بازی های کشورهای اسلامی، به تهران بازگشت و مستقیماً راهی پاریس شد تا با تیم کوئیمپر در لیگ پرو A فرانسه به میدان برود. این بازیکن درباره کسب دو مدال در این بازی ها به «ایران» می گوید: «پیش از آغاز مسابقات، روی تیم های مصر و ترکیه حساب باز کرده بودیم؛ اما مصری ها در یک چهارم نهایی به مالدیو باختند و ما در فینال به ترکیه رسیدیم. ترک ها نیز تیم جوانان و قهرمان اروپا را به ریاض آورده بودند. جدال سختی بود، اما باید گفت شکست در نیمه نهایی تیمی مقابل این تیم، کمک شایانی به پیروزی ما در فینال کرد.»

با این حال، بازیکن مستعد کشورمان در انفرادی نتوانست روی سکو برود: «در یک چهارم نهایی به رقیب سوریه، فینالیست تیمی مقابل این تیم، کمک شایانی به پیروزی ما در فینال کرد.»

صفایی امیدوار است این بار طلسم مدال نگرفتن بانوان در ناگویا شکسته شود: «نباید فراموش کرد که در بازی های آسیایی بهترین های جهان حضور دارند و حتی

به ترکیه نمی خوردیم، فینالیست می شدیم

ایلوخوانی: دوست دارم مثل بنیامین باشم

بزرگان تنیس روی میز جهان را شکست بدهم. البته در رده جوانان با شکست دادن نفر ۲۸ جهان از کره، این حس را تجربه کرده ام اما غلبه بر بزرگان در رده بزرگسالان طعم دیگری دارد.»

گروه ورزشی / ستایش ایلوخوانی، ملی پوش ۱۸ ساله تنیس روی میز ایران، برای اولین بار توانست در کنار بزرگان این رشته قرار بگیرد و در بازی های کشورهای اسلامی مدال برنز تیمی کسب کند.

او پس از بازگشت به تهران به خبرنگار «ایران» می گوید: «تیم های بسیار قدرتمندی از قزاقستان، ترکیه، مصر و نیجریه حضور داشتند و با وجود اینکه عملکرد خوبی در بخش تیمی داشتیم، اما در نهایت مقابل ترکیه شکست خوردیم و به مقام سوم رضایت دادیم. به نظرم اگر در نیمه نهایی به ترک ها نمی خوردیم، می توانستیم فینالیست شویم.»

او با وجود کسب مدال برنز این رقابت ها، نگران مسابقات انتخابی ۱۶ آذر تیم ملی است: «این رقابت ها برای انتخابی مسابقات لندن است که به مناسبت صدمین سالگرد تأسیس فدراسیون جهانی برگزار می شود. دوست دارم در این رویداد پیراهن تیم ملی را بر تن کنم، چون رقابت با بزرگان دنیا لذت خاص خود را دارد و سطح بازی در رده بزرگسالان با جوانان متفاوت است.»

ایلوخوانی حضور در بازی های کشورهای اسلامی را تجربه ای ارزشمند می داند: «قرار گرفتن در فهرست نهایی اعزامی ها برایم بسیار خوشحال کننده بود، کنار شهسواری و صفایی تجربیات ارزنده ای آموختم و این موضوع برایم حس خوبی داشت. حالا آرزو دارم مثل بنیامین فرجی،

با چشم انداز یک انقلاب سبز و برای نسل های آینده میسر می شود

«سویا» جایگزین سوخت های فسیلی در باتری ها

انرژیست محیطی بسیار کمتری نسبت به نمونه های فعلی دارند. این تغییر به ظاهر ساده، تحولی عظیم در عملکرد باتری از سرعت شارژ گرفته تا بالا رفتن ظرفیت انرژی، ایجاد می کند.

محیط زیست

آزروکیهان

گروه علم و فناوری

با شدت گرفتن بحران های زیست محیطی از جمله تغییرات اقلیمی، کاهش ذخایر سوخت های فسیلی و افزایش آلودگی هوا، نگاه جهان به سمت راه حل های پایدار برای تأمین انرژی معطوف شده است. در این میان، سوخت های زیستی به عنوان یکی از گزینه های نویدبخش برای جایگزینی سوخت های فسیلی، مطرح است. باتوجه به این دیدگاه، پژوهشگران دانشگاه ملی «تسینگ هوا» یکن موفق شده اند از پروتئین سویا، ماده ای نوآورانه بسازند که می تواند در تولید نسل تازه ای از باتری های جامد به کار برود؛ باتری هایی که علاوه بر کارایی بالا، عمر طولانی ترو

اولین ایستگاه روبات انباردار

نماینده یزد در مجلس شورای اسلامی:

مشارکت مردم در تعیین محل مالیات منتج به نظام مالیاتی عادلانه و شفاف خواهد شد

رئیس کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهای مجلس گفت: نشان دار کردن مالیات ها، گامی بزرگ در راستای تحقق مشارکت مردم در اقتصاد و همچنین تقویت سرمایه گذاری به نفع تولید با هدایت منابع مالیاتی با نظیر مستقیم مردم به سمت تولید و توسعه بیشتر کشور با محوریت تحقق عدالت است. محمد صالح جوکار رئیس کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهای مجلس شورای اسلامی، با اشاره به اهمیت مشارکت یافتن مردم در تعیین محل مصرف مالیات، گفت: نشان دار کردن مالیات یقینا در پیشبرد اهداف دولت و تکمیل پروژه های عمرانی سرعت می بخشد. این طرح در بهیود روند پروژه های عام المنفعه ای که چندین سال نیمه کاره مانده اثر مثبتی می گذارد. این طرح امکان توسعه هدفمند را فراهم می کند زیرا افراد پروژه هایی را که با رافع نیازهایشان همسو است، برای صرف مالیات پرداختی انتخاب کنند. نماینده مردم یزد در مجلس درخصوص مزایای طرح نشان دار کردن مالیات ها بیان کرد: افرادی

نماینده فلاورجان در مجلس شورای اسلامی:

طرح نشان دار کردن مالیات ها راهگشای پروژه های نیمه تمام در استان ها است

عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی، اجرای طرح نشاندار کردن مالیات ها را اقدامی مؤثر برای تکمیل پروژه های عمرانی دانست و گفت: همکاری همه جانبه دستگاه های اجرایی و تسهیل فرآیندها برای مؤدیان مالیاتی، شرط اصلی موفقیت این طرح در استان ها است.

رفضان رحیمی دشتولتی، نماینده مردم فلاورجان در مجلس شورای اسلامی، درباره طرح نشاندار کردن مالیات ها اظهار داشت: این طرح از جمله ابتکارات مثبت در حوزه مالیاتی کشور است که می تواند به شکل گیری انگیزه در میان مؤدیان و تسریع در روند اجرای پروژه های عمرانی در مناطق مختلف کمک شایانی کند.

وی با اشاره به اینکه منابع تخصیصی به این طرح در سال جاری با رشد ۵۰ درصدی به ۱۸ هزار میلیارد تومان رسیده، افزود: در سال گذشته حدود ۱۲ هزار میلیارد تومان برای این طرح در نظر گرفته شد. امسال این رقم افزایش قابل توجهی داشته و همچنین ۱۵۰ طرح عمرانی جدید، به ویژه در حوزه آب و عمران، به مجموعه پروژه های مشمول این طرح افزوده شده است. رحیمی شرط اصلی موفقیت این طرح را همکاری مسؤولان اجرایی و مدیران استانی دانست و تصریح کرد: نکته کلیدی در اجرای موفق طرح، همکاری

توجه به محیط تغییر دهد. گفته می شود این رویات قرار است در یک انبار با کالاهای متفاوت فعالیت کند و وظایف مشخص شده توسط انسان ها را انجام دهد. همچنین علاوه بر انبارگردانی و شمارش کالا می تواند ایمنی انبار را هم رصد کند. این رویات به عنوان یک عامل بازرسی عمل می کند و هر زمان که اتفاقات غیرمنتظره با مشکلات ایمنی در منطقه انبار شناسایی شود، به اپراتورها هشدار می دهد. به عنوان مثال می تواند خطرات ایمنی مانند نشت گاز یا مواد آتش زای احتمالی در انبار

با مسدود شدن خروجی ها را تشخیص و به طور خودکار اقدامات اصلاحی را انجام دهد. درواقع می توان گفت که این رویات استدلالی، به محیط در حال تغییر اطراف خود پاسخی هوشمندانه می دهد.

اولین رویات انباردار کاملاً خودکار که منحصراً توسط پردازنده های هوش مصنوعی AMD Ryzen پشتیبانی می شود، از قابلیت های هوش مصنوعی عاملی برای برنامه ریزی پویا و اجرای وظایف در لحظه و بدون وابستگی به اسکریپت های

تلاش های پژوهشگران ژاپنی نتیجه داد

رمزگشایی هوشمند میکروبیوم روده

علم

برسام جنتی

گروه علم و فناوری

باتری های روده نقش عمده ای در سلامت انسان دارند ولی تعداد زیاد گونه های باکتریایی و تعامل آنها با شیمی بدن انسان، دانشمندان را برای درک اثر آنها بر بدن با چالش هایی مواجه می کند.

به همین دلیل هم دانشمندان ژاپنی در یک حرکت نوآورانه، از هوش مصنوعی Bayesian neural network بهره گرفته اند تا میکروبیوم روده را فراتر از روش های سنتی، مورد بررسی قرار دهند و در نهایت بتوانند بر اساس آرایش میکروبی روده هر فرد، درمان های شخصی سازی شده ارائه دهند. درحالی که بدن انسان تقریباً ۳۰ تا ۴۰ تریلیون سلول دارد، روده ها به تنهایی حدود ۱۰۰ تریلیون سلول باکتریایی را در خود جای داده اند. این میکروب ها علاوه بر نقش آفرینی در هضم غذا، متابولیت ها را تولید می کنند. این مولکول های کوچک با گردش در بدن به عنوان پیام رسان های شیمیایی، بر متابولیسم، میزان ایمنی و حتی عملکرد مغز تأثیری گذارند. «تونگ دانگ» محقق علوم زیستی در این یاره می گوید: «مشکل این است که ما تازه شروع به درک این موضوع کرده ایم

کدگذاری شده، استفاده می کند. شرکت Robotec.ai مدعی شده است که این رویات همچنین می تواند با ترکیب ادراک، استدلال و درک زبان طبیعی و پشتیبانی از مدل های زبان بیابایی (Vision Language) نسل بعدی LFM2 Liquid AI، دستورها را تفسیر کند. کمپانی سازنده، برای اطمینان از عملکرد موفق این رویات، آزمایش گسترده ای در محیط های شبیه سازی شده ایجاد شده توسط کمپانی Open 3D Engine انجام داده است تا آزمایش، کم خطرتر و هزینه آن کمتر باشد.

حوزه فاوا

■ برای به گزارش تازه «الزویر» که در سال ۲۰۲۵ میلادی منتشر شده است، نام ۲۷۷۲ پژوهشگر از ایران در میان فهرست درو دصد برتر پژوهشگران جهان جای گرفته اند و بیشترین تحقیقات آنها در حوزه های پزشکی، مهندسی و فناوری های توانمندساز و راهبردی بوده است. بیشتر پژوهشگران ایرانی در این فهرست در حوزه های پزشکی، شیمی، مهندسی و فناوری های توانمندساز و راهبردی پژوهش کرده اند. در فهرست عملکرد سالانه، حوزه پزشکی با ۸۵۳ پژوهشگر ایرانی و در فهرست عملکرد شغلی، حوزه مهندسی با ۲۸۷ پژوهشگر ایرانی در صدر قرار دارند.

■ مهدی خراسانچی، دبیر برنامه ملی توسعه اقتصاد دریا محور معاونت علمی از اجرای پایوت هوشمندسازی بنادر در بندر بوشهر با هدف خروج فرآیندهای زائد از چرخه و روان سازی ورود و خروج کالا خبر داد.

■ پژوهشگران یزدی با طراحی و ساخت داربستی نوین، امکان رشد سلول های آندومتر رحم در شرایط آزمایشگاهی را فراهم کردند. در این پژوهش حبیب نیکوکار، محمد خواجه مهریزی و مهدیه دهقان از پژوهشکنده علوم تولیدمثل یزد با همکاری گروهی و پیوند ناو و مهندسی، بافت داربستی را طراحی کرده اند که قابلیت نگهداری، حفظ و حتی انتقال سلول ها به بدن را داراست.

کوتاه از فناوری

■ کوگل در حال توسعه قابلیتی مشابه NameDrop اپل برای اندروید است که ابتدا در iOS 17 معرفی شد و امکان اشتراک گذاری ساده اطلاعات تماس با نزدیک کردن دو دستگاه را فراهم می کند.

■ محققان MIT یک پیج پوشیدنی و برنامه همراه برای آن با عنوان «اسکین سایت» ساخته اند که پیری پوست را تجزیه و تحلیل می کند و بر اساس نتایج، محصولات و یک برنامه مراقبت از پوست را پیشنهاد می دهد.

تازه های موبایل

■ دومین گوشی اندرویدی الهام گرفته از طراحی آیفون ۱۷ پرمکس، با نام اپتل A90 و قیمت ۸۲ دلار در هند عرضه شد.

از هوش مصنوعی چه خبر؟

■ هواوی با سرمایه گذاری عمده در استارت آپ هوش مصنوعی GigaAI، حضور خود را در حوزه روباتیک و خودروهای خودران پررنگ تر می کند.

مدیرکل امور مالیاتی استان مازندران خبر داد:

تأمین اعتبار ۴۷ میلیارد تومانی دو پروژه آموزشی در مازندران با مشارکت مؤدیان

مدیرکل امور مالیاتی استان مازندران گفت: دو پروژه ساختمان آموزشی پسران بابل و دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه صنعتی نوشیروانی با اعتبار ۴۷ میلیارد تومان از طریق مشارکت مؤدیان در طرح نشان دار کردن مالیات تأمین اعتبار شد.

بهرام سلطانای مدیرکل امور مالیاتی استان مازندران درخصوص تأمین اعتبار پروژه های استانی از طریق طرح نشان دار کردن برای دومین سال متوالی، اظهار داشت: پروژه احداث ساختمان آموزشی پسران بابل با اعتبار ۲۰۰ میلیارد ریال به طور کامل با مشارکت ۵۷۸ مودی از محل این طرح تأمین اعتبار شده است. وی افزود: این پروژه یکی از طرح های اولویت دار حوزه آموزش و پرورش عمومی و مهارتی بوده و تمامی هزینه های آن بدون هیچ گونه اتکا به منابع بودجه عمومی، توسط مؤدیان مالیاتی استان تأمین شده است.

مدیرکل امور مالیاتی استان مازندران در ادامه درخصوص تأمین اعتبار دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل از طریق مشارکت مؤدیان، گفت: برای احداث و تجهیز این دانشکده، مبلغ ۲۷۱ میلیارد ریال نیاز بود که خوشبختانه تمام این اعتبار توسط ۷۱۲ مودی تأمین شد.

سلطانای گفت: دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، نقش بسیار مهمی در تربیت نیروی متخصص، توسعه فناوری و افزایش ظرفیت علمی استان دارد و حمایت مستقیم مردم از این طرح، نشانه توجه جامعه به اهمیت آموزش عالی و آینده سازان کشور است.

مدیرکل امور مالیاتی استان مازندران در پایان گفت: طرح نشان دار کردن مالیات ها به مؤدیان این امکان را می دهد که مالیات پرداختی خود را به صورت شفاف در مسیر پروژه های آموزشی، عمرانی و زیرساختی استان مشاهده کرده و از ثمره پرداخت شان بهره مند شوند.

مدیرعامل شرکت مخابرات در گفت‌وگو با «ایران»:

رقابت واقعی در سرویس‌دهی است نه در ایجاد زیرساخت

فیبر نوری، زمینه‌ساز تحقق عدالت آموزشی و ارتباطی است

گفت‌وگو

میترا جلیلی

دبیر گروه علم و فناوری

تکنولوژی در جهان روندی پرشتاب دارد و ایران هم برای ورود به عصر دیجیتال، نیازمند یک جهش ملی بوده که اجرای پروژه برداردان فیبر نوری (سوپ) توسط شرکت ملی مخابرات به‌عنوان نقطه عطف تاریخ ارتباطات کشور، این جهش را رقم زده است؛ راهی که کشورهای موفق جهان و منطقه پیموده‌اند و نتیجه آن را نیز در سهم بالای اقتصاد دیجیتال از تولید ناخالص داخلی، توسعه کسب‌وکارهای اینترنتی، مدارس هوشمند و خانه‌ها و شهرهای هوشمند و... دیده‌اند. هماهنگی و تطبیق با تغییرات جهانی، یک ضرورت است که مسعود پزشکیان،

شهرک‌های صنعتی نیز خواهد شد.

همه ما انتظار داریم اجرای پروژه فیبر نوری به بهبود کیفیت خدمات و این خدمات در زندگی روزمره ما کاملاً محسوس باشد.

قطعاً برای ارائه سرویس دیجیتال، دو عامل سرعت ارتباط کاربران و سرعت و ظرفیت سرورهای سرویس‌دهنده مهم است. در حالی که سرعت ارتباط از طریق فیبر نوری به طور چشمگیر افزایش می‌یابد، بسیاری از دستگاه‌های دولتی و عمومی نیز به سمت ارتقای سرورها و ظرفیت زیرساخت‌های دیجیتال حرکت کرده‌اند. ترکیب این دو عامل تجربه‌ای یکپارچه و مطلوب برای مردم ایجاد خواهد کرد.

پس از تکمیل مهاجرت از کابل مسی به فیبر نوری، کاربر نهایی چه تغییری را لمس خواهد کرد؟ بر بستر کابل مسی حداکثر سرعت قابل ارائه ۱۶ مگابیت بر ثانیه است و بسیاری مناطق حتی همین سرعت را نیز دریافت نمی‌کنند. اما امروز اغلب سرویس‌ها ویدیو محور شده‌اند و در حوزه‌هایی مانند هوش مصنوعی، آموزش هوشمند، اینترنت اشیا، پزشکی از راه دور، خانه و شهر هوشمند نیازمند سرعت‌های بسیار بالاتر هستیم. این درحالی است که در اینترنت فیبر نوری، سرعت اسمی هزار مگابیت بر ثانیه (یک گیگابیت بر ثانیه) را داریم که این رقم حدود ۷۰ تا ۸۰ برابر سریع‌تر از اینترنت ADSL است.

نگاهی به همین امر نشان می‌دهد که اجرای پروژه، کاربران یک جهش واقعی در کیفیت سرویس، سرعت دانلود، آپلود، تماس تصویری و... احساس خواهند کرد. همچنین با توسعه شبکه انتقال شهری و استانی، تلاش داریم تجربه‌ای یکسان و باکیفیت برای تمام نقاط کشور فراهم شود که خود زمینه‌ساز ایجاد عدالت ارتباطی خواهد شد. از سوی دیگر باید گفت مهاجرت به فیبر نوری تنها محدود به اینترنت پرسرعت نیست؛ این تحول زیرساختی، منجر به توسعه کسب‌وکارهای دیجیتال، ایجاد اشتغال، افزایش امنیت و ارائه سرویس‌های ویژه صنعتی بویژه در

مخابرات ایران اعلام کرده‌از اپراتور تلکام به اپراتور سرویس حرکت می‌کند چرا که محور

اصلی آینده، هوش مصنوعی است. خوانندگان ما خیلی مشتاقند در جریان قرار بگیرند که تاکنون چه اقداماتی در این مسیر انجام شده؟

در دی‌ماه ۱۴۰۳، سرویس ابر ما (CloudMA) را با دو رویکرد B۲B (ارائه خدمات به مشترکین نهایی) و B۲C (ارائه سرویس به بیزینس‌ها) راه‌اندازی کردیم. با توجه به موقعیت شرکت مخابرات، بخش B۲B را تقویت کرده‌ایم و اکنون بخش زیادی از کاربران صنعتی و دولتی از این ابر استفاده می‌کنند.

علاوه بر این، در کنار توسعه فیبر نوری، سرویس‌های جدید مبتنی بر اینترنت اشیا (IOT) و هوش مصنوعی را برای منازل و کسب‌وکارها ارائه خواهیم کرد. برای مشتریان مسیر ما در توسعه اقتصاد دیجیتال ادامه دارد و طی ماه‌های آینده، شاهد افتتاح سرویس‌های جدید خواهیم بود. قول می‌دهم تا پایان دولت چهاردهم، تحول گسترده‌ای در ارائه خدمات دیجیتال رقم بخورد. درواقع ما با توسعه مشارکت‌های سی می‌کنیم اپراتور سرویس واقعی باشیم.

پروژه فیبر نوری چقدر اشتغال ایجاد می‌کند؟ وآیا جایگزینی فیبر نوری تغییری در کیفیت مکالمات تلفن ثابت هم ایجاد می‌کند؟

به ازای هریک میلیون اتصال فیبر نوری، حدود ۴۰ هزار شغل شامل ۱۰ هزار شغل مستقیم و ۳۰ هزار شغل غیرمستقیم ایجاد می‌شود. البته اشتغال‌زایی گسترده‌تر از این است و قابل تعیین به‌صورت عدد دقیق نیست. چرا که توسعه اینترنت پرسرعت همه ارگان اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی از جمله کسب و کارهای اینترنتی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. ضمن اینکه با جایگزینی کابل مسی، مشکل سرقت کابل و قطع ارتباط برطرف می‌شود و دیگر کاربران با قطعی ناشی از سرقت کابل مواجه نمی‌شوند.

حتماً به خاطر دارید که پیش‌تر اعلام کرده‌اید ایران از آن‌ترین اینترنت دنیا را دارد.

در شرکت مخابرات ایران فعلاً برنامه‌ای برای افزایش قیمت نداریم و تمرکز ما توسعه سرویس‌های جدید است. اما یک اصل اقتصادی وجود دارد که گریزی از آن نیست: اگر قیمت فروش باشد، در بلندمدت کیفیت این خدمات کاهش می‌یابد یا ارائه خدمات متوقف می‌شود. هرچند امروز صنعت آی سی تی (ICT) به دلیل افزایش نرخ ارز، تجهیزات و هزینه‌های پرسنلی تحت فشار است، اما ما تا حد امکان از افزایش تعرفه اجتناب کرده‌ایم.

برش

همچنین کیفیت صوت تماس‌ها افزایش چشمگیری می‌یابد. مکالمات درون شبکه برای مشترکان فیبر نوری هم به مدت یک سال رایگان است و بر بستر فیبر نوری، سرویس‌های جدید صوتی نیز ارائه خواهد شد.

با وجود تأکید وزارت ارتباطات بر رقابت در کنفرانس ملی مخابرات هنوز به هنوز است برخی اپراتورهای کوچک از انحصار مخابرات گلایه دارند و می‌گویند از مداخلات فراوان مخابرات مستأصل شده‌ایم.

پاسخ شما چیست؟

به هیچ‌وجه به انحصار اعتقاد نداریم. رقابت واقعی در ارائه سرویس است، نه در ایجاد زیرساخت. براساس مثال، امارات بالای ۹۰ درصد

ظاهراً اعتبارات صندوق توسعه فیبر نوری منبعی در اختیار است که دست شما را در اجرای پروژه باز می‌گذارد؛ اگر مشکلی در این زمینه ایجاد شود، از چه محلی استفاده می‌کنید؟

ما از هر منبعی که به توسعه سریع‌تر پروژه کمک کند استفاده خواهیم کرد و صندوق توسعه فیبر نوری نیز یکی از این منابع است. اما حتی اگر مشکلی برای صندوق ایجاد شود، پروژه را متوقف نخواهیم کرد.

آماري هم از میزان اتصال فیبر نوری در منطقه دارید؟

اگرچه آمار دقیق جهانی وجود ندارد اما معمولاً کشورهای توسعه‌یافته دارای نرخ نفوذ بالاتر فیبر نوری هستند. برای مثال، امارات بالای ۹۰ درصد اتصال

فیبر نوری دارد، در حالی که میزان پیشرفت این پروژه در کشورهایی مانند ترکمنستان تقریباً صفر درصد است.

نکته دیگری که برای بسیاری از شهروندان جای سؤال است اینکه در شرایط سخت اقتصادی، هزینه‌ای هم جهت تهیه مودم متناسب با فیبر نوری به آنها تحمیل خواهید کرد.

برنامه شما در شرکت ملی مخابرات برای اتصال مدارس به فیبر نوری و تحقق عدالت آموزشی چیست؟

اتصال مدارس به فیبر نوری یکی از محورهای جدی برنامه‌های ماست. در این زمینه تفاهات خوبی با وزارت آموزش و پرورش انجام شده و به‌زودی اخبار خوشی اعلام خواهد شد. هدف ما فقط رساندن اینترنت پرسرعت به مدارس نیست؛ بلکه ایجاد بستر ارائه سرویس‌های آموزشی برابر برای همه دانش‌آموزان است تا عدالت آموزشی در عمل محقق شود. در همین راستا و در ادامه رویکرد دولت، رئیس‌جمهوری نیز بر ضرورت توسعه زیرساخت‌های ارتباطی به‌عنوان پایه‌ای برای عدالت آموزشی تأکید کرده و معتقد است که دستیابی به آینده‌ای روشن با وحدت، انسجام و آمادگی برای تغییر ممکن می‌شود. بر همین مبنا، اتصال مدارس به فیبر نوری نه تنها یک پروژه فنی، بلکه گامی مهم برای برابر شدن سطح آموزش در مناطق برخوردار و کمتر برخوردار است. به نظر ما تغییرات و کاربردها در این حوزه بسیار زیاد است که به تدریج توسط آموزش و پرورش با بهره‌گیری از زیرساخت‌های ارتباطی اعمال می‌شود.

هیچ کاربری را مجبور به خرید مودم از مخابرات نکرده‌ایم اما با توجه به اینکه برای دریافت بهترین خدمات، کاربران باید مودم‌های باکیفیت و با استاندارد مشخص مورد استفاده قرار دهند، به کاربران هنگام ثبت نام فهرستی از مودم‌ها ارائه می‌شود که از میان آنها انتخاب کنند. کاربر در طول استفاده از این مودم‌ها اگر با مشکلی مواجه شود، نیازی به مراجعه به مخابرات ندارد و می‌توان رفع خرابی، تنظیم و با سرویس بومی از راه دوری که در حال راه‌اندازی است، انجام داد. گاه مشترک با خرید مودم‌های فیک یا دست دوم به جای سرعت ۷۰۰ مگابیت بر ثانیه، سرعت ۷۰ مگابیت را دریافت می‌کند و از سرعت کم شکایت دارد. به همین دلیل تلاش داریم تنها مودم‌های باکیفیت و استاندارد بتوانند در شبکه ما متصل شوند و برنامه‌ریزی اولیه هم انجام شده است.

با اجرای فیبر نوری، کاربران یک جهش واقعی در کیفیت سرویس، سرعت دانلود، آپلود، تماس تصویری و... احساس خواهند کرد. این تحول زیرساختی همچنین منجر به توسعه کسب‌وکارهای دیجیتال، اشتغال، افزایش امنیت و ارائه سرویس‌های ویژه صنعتی بویژه در شهرک‌های صنعتی خواهد شد

چقدر از توان تولیدکنندگان داخلی، دانش‌بنیان‌ها و استارت‌آپ‌ها در زمینه مودم‌ها یا فیبر نوری و سایر تجهیزات مورد نیاز در پروژه برداردان بهره گرفته شده است؟

رویکرد ما در اجرای این پروژه، استفاده از حداکثر ظرفیت بوده است. هم در حوزه سخت‌افزار و مودم و هم در حوزه نرم‌افزار، دانش‌بنیان‌ها مشغولند. در حوزه پشتیبانی و نگهداری شبکه فیبر نوری و خدمات پس از فروش هم به همت یک شرکت دانش‌بنیان، یک سامانه مناسب ایرانی داریم. در این مسیر از دستیار هوش مصنوعی تولید شده توسط دانش‌بنیان‌ها استفاده می‌کنیم و پاسخگویی، مبتنی بر هوش مصنوعی خواهد بود. درمجموع باید گفت که تولیدکننده مودم و تجهیزات انتقال و... همه در این پروژه درگیر هستند.

برنامه‌ریزی شما برای اتصال کامل شهرها به فیبر نوری چیست؟ کدام شهرها یا استان‌ها در این زمینه در اولویت هستند؟

تا شهریورماه سال آینده منازل مراکز ۳۱ استان به فیبر نوری مجهز می‌شوند با توجه به اینکه ۵۰ درصد جمعیت کشور در مراکز استان سکونت دارند جمعیت مناسبی تحت پوشش قرار خواهد گرفت. همچنین دنرظ داریم که تا پایان دولت چهاردهم، ۶۰ درصد پوشش جمعیتی کشور به فیبر نوری متصل شوند.

از استان‌های پیشرو در زمینه اتصال به فیبر نوری هم می‌توان به خراسان رضوی اشاره کرد ولی رقابتی جدی بین مراکز استان شکل گرفته تا خود را به عنوان اولین شهر کاملاً فیبر نوری معرفی کنند. درحال حاضر شهرهای اهواز، خرم‌آباد، اراک و بجنورد هم در حال تلاشند تا این عنوان را کسب کنند که بی شک برای مردم شیرین خواهد بود.

عاری از کلیشه و شعار

نگاهی به کتاب **هیرو**

نوشته **فرناز خطیبی جعفری**

رمان ایرانی

پیام ابراهیمی
نویسنده و مترجم

کتاب «هیرو» داستانی است که در آن یکی با هر دو طرف یکی از هنجارهای اجتماعی را نقض می کنند. «داستان عاشقانه» با «عشق ممنوع» تفاوت دارد. هر دو داستان قدمتی چندین هزار ساله دارند و نمونه های درخشانی از آنها در ادبیات موجود است. در یک داستان عاشقانه، عشاق با موانعی روبه رو هستند. موانعی از جنس سوءتفاهم، حماقت، مسائل و مشکلات اجتماعی ... همیشه مشکلی هست، چرا که در ادبیات عشق به سادگی به دست نمی آید. اما در یک داستان عاشقانه، عشاق برای رسیدن به هدف که همان معشوق است برای خود شناسی قائل هستند و در همان راستا تلاش خواهند کرد. یک داستان عاشقانه ممکن است با ناکامی، شکست، وصال یا یازیس گرفتن عشق تمام شود. اما در عشق ممنوع، جامعه (هنجارهای اجتماعی) عشق بین دو نفر را نمی پذیرد، چرا که عشق ممنوع خلاف آداب و قوانین و سنن جامعه است. برای همین شناسی که دو طرف برای خود قائل هستند هم کمتر است. این هنجارها نیز ممکن است جنس مختلفی داشته باشند، پیری یا جوانی، موقعیت اجتماعی، دشمنی های خانوادگی یا قومی و چیزهای از این دست. در داستانی با موضوع عشق ممنوع بر خلاف داستان عاشقانه، عشاق باید منتظر مجازاتی سخت باشند. مجازاتی که نتیجه خطی کردن آنها از هنجارهای جامعه است. گاهی حتی مرگ یکی از طرفین، هر دو یا افرادی دیگر است. داستان «هیرو» اما داستانی است که بین یک عشق ممنوع و یک داستان عاشقانه حرکت می کند. موانعی از جنس هنجارهای اجتماعی جلوی رابطه طرفین را می گیرد، اما جدای این موانع مشکلاکی که ریشه در خود شخصیت های اصلی دارد و از جنس اجتماعی نیست نیز در داستان خودنمایی می کند.

پرهیز از احساساتی گری

می گویند عشق با پیشنهاد از سمت یک نفر و پذیرش توسط طرف دیگر آغاز می شود. «هیرو» نیز از این قانون تبعیت می کند. در «هیرو» هم یکی از عشاق جسورتر است. البته شاید چون ما با روایت او همراه می شویم و او را جسورتر می بینیم. پیرنگ داستان عاشقانه پیرنگی متکی به شخصیت پردازی است. تنها با شخصیت پردازی دقیق است که داستان از احساساتی گری اجتناب می کند و می تواند احساسات

درستی به مخاطب القا کند. «هیرو» داستانی عاشقانه است که «عشق»، «دوستت دارم» و کلماتی از این دست بسیار بسیار کم در آن به چشم می خورد. در حقیقت نویسنده اولین و مهم ترین اصل داستان نویسی را به درستی رعایت کرده: عشق را به ما نشان داده است؛ نه اینکه در موردش حرف بزند. حرف زدن بسیار از عشق، تکرار کلمات عاشقانه، استفاده از کلمات و جملات اغراق شده و تکرار و تکرار در حرف زدن از عشق، چیزی است که به آن احساساتی گری می گوئیم. نتیجه احساساتی گری این است که نویسنده به جای خلق یک اثر در مورد عشق همه چیز را به تجربیات نویسنده واگذار می کند. خواننده به هیچ وجه همراه شخصیت های اصلی نمی شود، پا را از تجربیات خود فراتر نمی گذارد و داستان هیچ اندوخته جدیدی برایش ندارد. شاید برای همین باشد که داستان هایی که احساساتی گری زیادی دارند در دسته کتاب های عامه پسند بسیار موفق هستند. داستان هایی که بار احساسی را بر دوش خود خواننده می اندازند و نویسنده با کمترین مهارت قصه گویی و گاهی حتی بدون شخصیت پردازی دقیق و با استفاده از تپیه های مشخص، تنها دنبال دستکاری کردن خاطرات خواننده است تا با کمک آنها بتواند مخاطب را به وجد بیاورد. آنچه «هیرو» انجام می دهد یقیناً کاری بسیار متفاوت از داستان های عامه پسند عاشقانه است.

«هیرو» بر شخصیت پردازی دقیق طرفین سوار است و احساسات موجود در آن به شخصیت ها مکان ها و موقعیت های داستان وابسته است. داستان هیرو داستانی است که باید دو بار آن را خواند. این را نمی دانم ضعف داستان بدانم یا نقطه قوت. چون در قدم اول با پولوی یک کتاب دو بار کتاب خوانده ام که از نظر مالی در حد دو پاک بنزین من را جلو می اندازد. از طرف دیگر اما سردرگمی در بعضی مواقع ممکن است خواننده را آزار دهد. خواننده ای ممکن است به خاطر سردرگمی و ابهاماتی که در داستان دارد کتاب را نیمه کاره رها کند (یک پاک بنزین عقب می افتد) یا اینکه تا پایان در این سردرگمی بماند یا برای درک بهتر ماجرا مجبور باشد بیش از هر داستان معمول انرژی صرف کند. البته شاید هم این از کم هوشی من باشد و خواننده های دیگر همان بار اول تمام و کمال با ماجرا همراه شوند. اما برای خود من این آشفتگی (که نمی دانم عامندانه بوده یا نه) بخشی از جذابیت داستان بود. چرا که فکر می کنم آشفتگی بخشی از یک روایت عاشقانه است. وقتی به داستان ها و روایت های عاشقانه ای که برای اطرافیان مان تعریف می کنیم نگاه کنیم، متوجه می شویم این روایت ها چه از نظر ترتیب زمانی، چه از نظر تأثیر

هیرو

- نویسنده: فرناز خطیبی جعفری
- انتشارات: پایان
- تعداد صفحات: ۱۴۰ صفحه
- قیمت: ۱۳۰۰۰۰ تومان

ذهنی و خیلی چیزهای دیگر همه دچار نوعی آشفتگی هستند. انکار عشق، یک خط ساده را طی نمی کند. در جای جای داستان زندگی مان سرش را بالا می آورد. «هیرو» هم دقیقاً به همین شیوه روایت شده است. داستانی که هرچند خطی مشخص دارد اما خطی روایت نمی شود و مثل داستان های عاشقانه خودمان مدام همه ما را با خود و عقب می بزد. داستان «هیرو» چیزهایی فراتر از یک داستان عاشقانه هم دارد. مهم ترین آنها مهاجرت است. مهاجرت مسأله ای است که جامعه ما سال ها مبارزه با آن درگیر بوده است. همه ما، یا شاید بیشترمان، شاهد مهاجرت دوستان، اقوام و اطرافیان بوده ایم. بعضی به بهانه درس خواندن، بعضی ها با پیشنهاد کاری و خیلی های دیگر فقط و فقط برای رفتن. در حالی که سایه مهاجرت بر زندگی بسیاری از ما سنگینی می کند، ادبیات ایران اما از داستان هایی با این موضوع خالی است. صد البته که داستان هایی از تقابیل فرهنگی یا مشکلات مهاجرت در

ادبیات ایران به چشم می خورد (هرچند بسیار کم) اما جدای از کم بودن حجم این داستان هایی که سایه بزرگی بر زندگی مان دارند، کمتر پیش می آید که پیرنگ مهاجرت پیرنگ فرعی یک داستان باشد. در «هیرو» هم شاید با اغراق بشود مهاجرت را یک پیرنگ فرعی دانست، بلکه شخصیت ها و رفتارهایشان ریشه در مهاجرت یکی از طرفین دارد. گویا وقتی می خواهیم از مهاجرت بنویسیم، به چیزی جز مهاجرت فکر نمی کنیم و تمام جملات و خط خط داستان های مان تکرار و تکرار کلمه مهاجرت است. بی خبر از اینکه آنها که رفته اند (یا اندک کسانی که به ایران آمده اند) جدای از مهاجر بودن، مثل هرانسان دیگری هزاران مسأله دیگر دارند. «هیرو» از این جهت داستانی قابل اعتناست. داستانی که بر عشق سوار است اما ما را با زندگی یک مهاجر و تفاوت های فرهنگی و بعضاً حتی بخشی از فرهنگ کشور ژاپن آشنا می کند.

خالی از ابتدال کپشن نویسی

آنچه در جامعه امروز ما رخ می دهد اصرار عجیب هر کسی، در هر نقشی برای درس اخلاق یا درس زندگی دادن به دیگران است. یک قهوه فروش خود را موظف می داند روی لیوانی که به مردم می دهد یک درس زندگی، یک پیام امیدوارکننده، یک جمله (به قول خودشان) حال خوب کن، یا چیزهایی از این دست بنویسد. جمالتی بی سرونه، بی پشتوانه، دور از جامعه، دور از فردیت کسی که قهوه را می خرد ... یک بستنی فروش هم روی لیوان بستنی اش یک پیام می نویسد. فارغ از اینکه بعضی ها بستنی شان را در نان می خورند و ممکن است آن راز بزرگ زندگی را بستنی فروش به آن رسیده را دست دهند، این اتفاق هرچند شاید در ادامه پشت وانت نویسی هایی باشد که سال های سال در جامعه رواج داشته، اما آن قدر زیاد و مبتذل شده است که

نقاشی «یانو مورا ساسکی پشت میزش می نویسد» اثر تئوسا میتسوکسکی. مورا ساسکی شیکبوی (۹۷۳-۱۰۱۴ یا ۱۰۲۵) رمان نویس و شاعر ژاپنی و ندیمه دربار امپراتوری در کیوتو در دوره هی ان بود. آوازه او بیشتر به دلیل نوشتن داستان کبچی (در اوایل قرن یازدهم میلادی) است

باعث شده جامعه پر از شعارهای زیبا اما توخالی شود. اما از قهوه فروش و بستنی فروش و راننده نیسان که بگذریم، اینکه نویسنده ها هم خود را در چنین جایگاهی می بینند آسیبی بسیار جدی است. نویسنده های امروز بیش از اینکه به قصه گویی وفادار باشند، کیشن نویس شده اند. یک داستان ۱۰۰ صفحه ای گاهی ۱۸۰ جمله قصار دارد. جملات قصاری که حتی با شخصیت پردازی کاراکترها تناسبی ندارند و فقط و فقط شعارهای توخالی نویسنده هستند که هر جا اجازه داده شود به زور توی دهان یکی از شخصیت ها چنانده می شود. همان طور که کار قهوه فروش فروش قهوه است و باید سعی کند هر آنچه دارد را در کیفیت و طعم خود قهوه به مشتری ارائه کند، کار نویسنده هم داستان نویسی است. باید داستانی بنویسد با اصول داستانی که خواننده را از ابتدا تا انتها با خود همراه کند و اگر پیامی دارد در دل داستان نهفته باشد؛ نه در بلندگوهایی که شخصیت های عموماً لنگ در هوای داستانی دست شان اتفاقی که شاید از گوستاو فلوربر به بعد رسمیت پیدا کرد. (فلوربر همان نویسنده «مادام بواری» است. داستانی در مورد عشق ممنوعه که پایانش مرگ است.)

آنچه در شعار دادن های امروز اتفاق می افتد اما پیدا بودن بیش از اندازه راوی در حالی است که راوی حالا دیگر نه فقط کسی که داستان را تعریف می کند بلکه یک استادت تمام اخلاق و فلسفه و زندگی سعی می کند چیزهایی به مخاطب درس بدهد. این اتفاق هرچند (نه با این شدت) در رمان های پیش از فلوربر اتفاق می افتاد اما مقایسه شدت این پیام های اخلاقی و همچنین جایگاه نویسندگان آن دوران با حال حاضر نشان می دهد چقدر راه را اشتباه رفته ایم. کدام یک از نویسندگان این نسل جایگاهی در شأن ویکتور هوگو دارند (نه از نظر خودشان، بلکه از نظر کارشناسان) که به خود اجازه می دهند از مخیله شان بگذر راز زندگی را کشف کرده اند و وقت آن است آن را در این کتاب با دیگران به اشتراک بگذارند؟ «هیرو» اما خالی از این تکبر است. خالی از این ابتذال است. خالی از شعارهای زیبا اما توخالی، به درد نخور، وصله شده به داستان و دور از جهان واقعی است. فرناز خطیبی جعفری نه راز زندگی را کشف کرده و نه رمز موفقیت و زندگی شاد را می داند. یا اگر می داند هم آن را به ما نمی گوید، فقط قصه اش را می گوید. یک داستان عاشقانه از دختری که مهاجرت کرده. بی هیچ حرف اضافه ای. این دقیقاً همان چیزی است که جامعه ما به آن نیاز دارد. همان چیزی که ادبیات بر آن سوار است. داستان برای داستان. پندی اگر هست، درسی اگر قرار است بگیریم در دل ماجرا و در مواجهه خود ما با داستان اتفاق می افتد. هیچ معلمی در کار نیست، بلکه اگر دنبال

درسی هستیم مجبوریم عقل مان را به کار بندازیم، از تجربیات مان بهره ببریم، ذکاوت به خرج دهیم و خودمان چیزی از داستان به دست بیاوریم. نویسنده «هیرو» فارغ از تمام نقاط مثبت و منفی داستان از همین جهت بسیار قابل احترام است. نویسنده ای که فقط آمده یک قصه بگوید.

عشق ممنوعه، تصمیم به پاک کردن خاطرات، ارتباط تله پاتیک بین دو عاشق، و سفر پرخطراره هیروسان به آفریقا، داستان را به اثری چندلایه و تأمل برانگیز تبدیل کرده است. شباهت هایی با فیلم «درخشش ابدی یک ذهن پاک» و «میشل گوندری و بازی چیم کری و کیت وینسل، محصول سال ۲۰۰۴

نمایی از فیلم «درخشش ابدی یک ذهن پاک» به کارگردانی میشل گوندری و بازی چیم کری و کیت وینسل، محصول سال ۲۰۰۴

مقاومت در برابر گم گشتگی

تجربه زیستن در ژاپن

زمینه شکل گیری رمان **سوگا** را فراهم کرد

فرناز خطیبی جعفری
نویسنده سوگا و هیرو

سال ها تدریس در حوزه هایی مانند هویت، فلسفه ذهن و آگاهی در دانشگاه های ژاپن، مرا با مسأله ای تکرارشونده در نسل های جوان تر روبه رو کرد: نبود امکان تجربه کردن «خود». دانشجویان ما مفاهیمی مانند فردیت، انتخاب شخصی، و آگاهی از هویت درونی اغلب نه از سر مقاومت، بلکه از سر نا شنایی درگیر می شدند. بسیاری از آنها سال ها با نظامی رشد کرده اند که در آن هماهنگی با گروه، سکوت، و حذف تفاوت های فردی به عنوان ارزش شناخته شده اند. در چنین بستری، پرسش «من کیستم؟» نه فقط سخت، بلکه گاهی بی معنا جلوه می کند.

در کلاس هایم تلاش می کردم خلاف این جریان حرکت کنم. سعی داشتم دانشجویان را با این سؤال روبه رو کنم که بیرون از ساختار، بیرون از نقش و وظیفه، چه چیزی از آنها باقی می ماند. آموزش برای من فقط انتقال اطلاعات نبود، بلکه نوعی مقاومت در برابر روندی بود که ذهن را در ساختار بزرگ تر حل می کرد، تا جایی که فرد نه خودش را بفشاند، نه جرأت کند که بفشاند. من این فرسایش هویت را در محیط های کاری و اجتماعی نیز بارها دیده بودم: از مدرسه تا شرکت، از اجرا تا رفتار روزمره. سیستمی که در آن، فرد بودن اغلب مساوی با مزاحمت تلقی می شود، و هماهنگ بودن، تنها معیار بقاست. رمان «سوگا» از همین واقعیت الهام گرفته است. شخصیت اصلی داستان، «سوگا»، نماینده فردی است که برخلاف بسیاری، از نابودی هویت درونی اش آگاه است. او این گم گشتگی را حس می کند، با آن می جنگد، در نهایت در برابر ساختاری که از او فقط یک چهره قابل قبول می خواهد، دست به مقاومت می زند. او برخلاف دانشجویان من که اغلب هنوز نمی دانستند چه چیزی در وجودشان سرکوب شده، دقیقاً می داند چه چیزی را از دست داده و این آگاهی، دردناک ترین بخش ماجراست. تجربه زیستن در ژاپن، به تمام جزئیات فرهنگی اش، زمینه شکل گیری این رمان را فراهم کرد. من در جایگاه کسی که سال ها مشاهده گر آموزش دهنده بود، سعی کردم تصویری واقع گراییانه از آنچه معمولاً به چشم نمی آید را روایت کنم: از سکوتی که ساخته شده است، از ذهنی که در ساختار حل می شود، و از فردی که هنوز برای بازگشت به درون خودش دیر نشده است. من هیچ وقت تصمیم نگرفتم نویسنده شوم. فقط به نقطه ای رسیدم که دیگر نتوانستم سکوت کنم.

نوشتن راهی برای حرف زدن

رمان «هیرو» از دل یک تجربه عاطفی و زیسته بیرون آمد. تجربه ای که در آن، زبان برای بیان آنچه درونم می گذشت، دیگر کافی نبود، یا شاید کارایی نداشت. «هیرو» برای من آغاز نبود؛ ادامه بود. ادامه تمام آن چیزهایی که در من انباشته شده بودند: تنهایی، مشاهده گری، و ناتوانی از بیان آنچه در ذهنم می گذشت. من در کشورهای مختلف بویژه ژاپن در موقعیت هایی می نوشتم که در آنها فقط می توانستم ببینم، اما نمی توانستم عمل کنم. نوشتن برایم راهی شد برای حرف زدن، بدون آنکه نیاز باشد از کسی اجازه بگیرم. در «هیرو»، صدای دختری را نوشتم که دوست داشتن را بلد است، اما ابراز آن را نه؛ که فاصله را می شناسد، اما راه عبور از آن را نمی داند؛ و در جامعه ای بی صدا، دنبال راهی برای شنیده شدن می گردد، حتی اگر با سکوت خودش. من نمی دانم داستان بعدی ام چه زمانی یا کجا خواهد شد، چون برای «داستان پردازی» نمی نویسم. چیزی باید شکل بگیرد، دیده شود؛ نظمی که ترک برداشته، تجربه ای که با یافت موجود هماهنگ نیست، با حقیقتی که جایی پنهان مانده است. اینها هستند که داستان را شکل می دهند، نه طرح و نقشه. من فقط سعی می کنم روایتی تازه به آنچه نادیده مانده یا شنیده نشده، بدهم.

مهاجرت ذهن

آنچه درباره اش می نویسم با آنچه معمولاً «ادبیات مهاجرت» نامیده می شود، تفاوت ماهوی دارد. اگر مقصود از مهاجرت صرفاً جابه جایی فیزیکی و زندگی در کشوری دیگر باشد، آثاری مانند «سوگا» یا «هیرو» را نمی توان به سادگی در این طبقه بندی گنجاند. من بسیار کم درباره مواجهه مستقیم فرهنگ ها یا مشکلات قابل درک تطبیق فرهنگی نوشته ام. به نظرم این نوع مهاجرت، هرچند گاهی دشوار و پیچیده، در نهایت قابل توضیح و تا حدی قابل حل است. من خودم را یک مهاجر فیزیکی نمی دانم. در ژاپن زندگی می کنم، اما هنوز در ایرانم؛ نه از نظر جغرافیایی، بلکه از نظر ذهن، زبان، و زیست فکری. با ادبیات ایرانی سر و کار دارم و با جهان بینی ایرانی فکر می کنم. البته سال ها زندگی در ژاپن، لایه هایی از ذهن من را تغییر داده و بافت پایه ای از تفکر من را تحت تأثیر قرار داده است؛ تا جایی که گاهی فاصله گرفتن از آن برایم آسان نیست. اما مهاجرت، آن گونه که من می فهمم، نه به معنای عادت کردن یا مراعات فرهنگی، بلکه بیشتر شبیه یک فرسایش تدریجی است: شبیه تحلیل رفتن آرام هویت در دل ساختاری بزرگ تر. من مهاجرت را در معنای دیگری به کار می برم: «مهاجرت ذهن». آن زمانی که فرد از خودش دور می شود؛ نه از سر انتخاب، بلکه از سر فشار ساختار. مهاجرتی در سطح روان و هویت، که در آن، آنچه فرد بوده یا می خواسته باشد، به تدریج خاموش می شود و چیزی دیگر، که هرچند پذیرفته شده، اما واقعی نیست، جایش را می گیرد. این جابه جایی درونی، نامرئی اما عمیق است، و بازگشت از آن همیشه ممکن نیست. آن ساختار الزاماً کشور نیست. می تواند باور، دین، نهاد اجتماعی، یا حتی فرهنگ غالب باشد؛ هر نظمی که از انسان فقط عملکرد و نقش بخواهد، نه خودبودن. در چنین نظام هایی، تفاوت شخصی نوعی مزاحمت تلقی می شود و هماهنگی، یک فضیلت. ذهن به تدریج خاموش می شود، و جای خود را به انطباق می دهد. این نوع مهاجرت نهادینه می شود، بی آنکه دیده شود. من در محیط های کاری، دانشگاهی و زیست روزمره ام در ژاپن، بارها شاهد این وضعیت بوده ام. در کلاس ها، بویژه در درس های مثل فلسفه ذهن و هویت، تلاش می کنم دانشجویان را با این پرسش بنیادی روبه رو کنم: «اگر هیچ نقش و ساختاری بر شما تحمیل نمی شد، چه کسی بودید؟» همین پرسش ساده، برای بسیاری چالش برانگیز است، چون بسیاری از آنها از کودکی یاد گرفته اند آنچه «هستند» را پنهان کنند. رمان های من، بویژه «سوگا»، دقیقاً از همین تجربه درونی می گویند. از شخصیت هایی که کشور را ترک نکرده اند، اما از خود فاصله گرفته اند. آنها درون ساختارند، اما بی جایگاه. نه از بیرون آمده اند، نه در درون پذیرفته شده اند. اگر بخواهیم نامی برای این جنس نوشتن بگذاریم، شاید بهتر باشد آن «ادبیات مهاجرت ذهنی» بنامیم. آیا من مهاجرم؟ نمی دانم. سعی می کنم نباشم. اما در نهایت، آنچه می نویسم، درباره همین کشمکش خطیجی جعفری، زمانی پرماجرای هوشمندانه و غنی از نظر معنایی است.

رازآلودگی روایت

مصومه اسماعیلی
پژوهشگر و روزنامه نگار

بیش از یک سال از انتشار کتاب «هیرو» نوشته فرناز خطیبی جعفری توسط نشر پایان می گذرد. نویسنده که استاد دانشگاه یوکوهاما در ژاپن است از سال های گذشته تاکنون، در روزنامه ها و مجلات، مقالاتی در حوزه های اندیشه و فرهنگ نوشته و کتاب «هیرو» اولین تجربه داستان نویسی اوست و امسال هم کتاب داستان دیگری از او با نام «سوگا» توسط نشر پایان منتشر شده است. رمان «هیرو»، اثر تازه ای است. این رمان، داستانی عاشقانه و چندلایه است که با پرداختن به موضوعاتی چون مهاجرت، نقادهای فرهنگی، هویت چندگانه و معنای قهرمانی در برابر سختی ها، خواننده را به سفری احساسی و فکری دعوت می کند. داستان هیرو درباره دختری تهرانی و مهاجر در ژاپن است که هویت

رازآلودش یکی از گره های اصلی روایت را شکل می دهد. او عاشق مربی بوکس خود، هیروسان، مردی ژاپنی با شخصیتی منظم و پایبند به اصول می شود. اما قوانین سخت گیرانه باشگاه، که هرگونه رابطه عاطفی بین شاگرد و مربی را ممنوع کرده، مانعی بزرگ پیش روی عشق آنها می سازد. هیروسان نمی تواند از این خط قرمز عبور کند و دختر قصه، در تصمیمی دردناک، با کمک متخصصان اعصاب خاطراتش از هیروسان را پاک می کند. او سپس برای کار با صلیب سرخ راهی مناطق جنگی آفریقای جنوبی می شود. با این حال، داستان در اینجا پیچی می یابد؛ با وجود فاصله هزاران کیلومتری و خاطرات پاک شده، انکار ارتباطی تله پاتیک بین این دو حفظ شده است. وقتی هیروسان حس می کند معشوقش در خطر است، سفری پرخطراره به آفریقا را آغاز می کند تا او را بیابد، در حالی که همه معتقدند او دیگر هیچ خاطره ای از هیروسان ندارد. عنوان هیرو، که هم به نام هیروسان اشاره دارد و هم به معنای «قهرمان» در زبان انگلیسی

است، لایه ای نمادین به داستان می افزاید. این بازی زبانی هوشمندانه، شخصیت های اصلی — دختر تهرانی مهاجر و هیروسان — را به عنوان قهرمانانی در برابر نیروهای بیرونی و درونی معرفی می کند. راوی با تلاش برای غلبه بر دردهای عاطفی و فرهنگی، و هیروسان با خروج از محدوده امن قوانین و سفر به ناشناخته های آفریقا، هر دو نمادی از قهرمانی در مواجهه با چالش های زندگی هستند. استفاده از واژه ای خارجی در عنوان، انتخابی جسورانه است که هویت چندگانه شخصیت ها و جهانی بودن موضوعات داستان را برجسته می سازد و هیرو را به اثری جذاب برای مخاطبان ایرانی و بین المللی تبدیل می کند. هیرو در حوزه ادبیات مهاجرت جای می گیرد، چرا که تجربه زیستن بین دو فرهنگ را با ظرافت به تصویر می کشد. تضاد میان احساسات پرشور ایرانی و نظم قانون مدار ژاپنی، کشمکش درونی برای شخصیت اصلی ایجاد می کند که برای بسیاری از مهاجران آشناست. تلاش او برای پاک کردن خاطرات و

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

دوشنبه ۲۶ آبان ۱۴۰۴ • سال سی و یکم • شماره ۸۸۸۸
• اذان ظهر ۱۷/۴۹ • اذان مغرب ۱۷/۱۶ • نیمه شب شرعی ۲۳/۰۶ • اذان صبح فردا ۵/۱۶ • طلوع آفتاب فردا ۴/۴۳

irannewspaper.ir

ایران

سخن‌روز

حضرت امیرالمؤمنین (ع):

نه مرگ آنقدر ترسناک است و نه زندگی آنقدر شیرین که انسان برای هردو شرفش را به باد دهد.

غزل‌الحکم

پارک چان ووک به دنبال سرمایه‌گذار برای کار در هالیوود

پارک چان ووک با تحسینی که برای ۳ فیلم آخرش یعنی «کنیز»، «تصمیم به رفتن» و «انتخاب دیگری نیست» و همچنین سریال «همدره» برای اچ‌بی‌او که با بازی رابرت داوئی جونپور ساخته شد به دست آورد، در حال نزدیک شدن هر چه بیشتر به جریان اصلی سینما است. بااین حال او برای تأمین مالی فیلم بعدی‌اش با مشکل مواجه شده است. او گفته در حال حاضر فیلمنامه گره‌ای در دست ندارد و می‌خواهد در هالیوود کار کند و برای این کار به پول نیاز دارد. / **مه‌ر**

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

مدیرعامل: علی متقیان

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۲۸۸

نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

۱۰ میلیاردری شدن نمایش رضا گوران

نمایش «رامسس دوم» به کارگردانی رضا گوران که از روز هفتم مهرماه اجرای خود را در تالار اصلی تئاترشهر با ظرفیت ۵۷۹ نفر و قیمت بلیت ۵۰۰ هزار تومان آغاز کرده تاکنون با مجموع ۱۴۰ اجرا، میزبان ۲۳ هزار ۷۰۰ تماشاگر بوده و فروشی معادل ۱۰ میلیارد و ۵۱۲ میلیون و ۶۰ هزار تومان داشته است. سحر دولتشاهی، سعید چنگیزیان، علی شادمان و حدیث میرامینی از بازیگران این نمایش هستند. / **خبر آنلاین**

مراسم بزرگداشت شمس لنگرودی در ۲۶ آبان

همزمان با هفتاد و ششمین سالروز تولد شمس لنگرودی، مراسم بزرگداشت این شاعر و هنرمند ساعت ۲۰ دوشنبه ۲۶ آبان ماه در خانه هنر صوفی برگزار می‌شود. اجرای این مراسم را داوود حیدری برعهده دارد و احمد پوری و شمس لنگرودی نیز در این مراسم سخن خواهند گفت. همچنین دو گروه موسیقی نیز در این مراسم قطعاتی را اجرا خواهند کرد. / **ایرنا**

فیلمسازان تصمیم گیرنده نیستند

انگار این فیلمسازان نیستند که تصمیم می‌گیرند چه چیزی بسازند، بلکه شرایط تصمیم می‌گیرد. این همه فیلمساز نوجوان و جوان داریم یا فیلمسازی که سال‌هاست کار نکرده‌اند و هر کدام باید روزی دم به تله یکی از این وضعیت‌ها بدهند. پس از جشنواره چند مدل فیلمنامه کم‌دی بفروش به من پیشنهاد شد که گفتم من اصلاً نه این کار را بلدم نه نیت ساختن را دارم؛ این مدل فیلم ساختن بلدی می‌خواهد. بعد از آن فیلم با سربال‌هایی پیشنهاد شد که طرح و قصه‌ای را که پیشنهاد شده بود، نپسندیدم. لژو‌ما اقبال از فیلم در جشنواره، امکان ویژه‌ای به فیلمساز برای ساخت فیلم دلخواش نمی‌دهد. امیدوار بودم این فیلم مسیری را روشن کند اما اکنون از همیشه کم و گیج‌ترم چرا که وقتی به اکران می‌رسید متوجه شرایط می‌شوید؛ خصوصاً برای فیلم‌هایی از این دست که از ابتدا احتیاج به کمک دارند.

از صحبت‌های محمود کریمی کارگردان فیلم «بیچه مردم» از آثار تحسین شده جشنواره فیلم فجر با ایرنا

پیشخوان فرهنگی

روایت اندوه تارهایی در دومین «شب‌باخ»

دومین برنامه از سری اجراهای «شب‌یوهان سیاستین باخ» با عنوان «از اندوه تارهایی» و روایتی از رنج، امید و رهایی به رهبری سحر انزلی ۲۶ تا ۲۸ آبان ماه ساعت ۲۰ در تالار رودکی به روی صحنه می‌رود. در این برنامه با همراهی گروه کر، نوازندگی پیانو ویناز قدیری‌نژاد و نوازندگی فیلوت رازان بیات، کانتات «BWW ۲۱ - Ich hatte viel Bekümmernis» به معنای «من بسیار رنج کشیدم» اجرا می‌شود. صبا عطف‌نیا، ساقی حق‌پرست، مارال نادری، صبا درانی، پانته‌آ حسن شعبانی، حدیثه کریمی، شکیبا قلی‌زاده، لیلا آقاسی، نازنین زمانی (سوپرانو)، سعیده عبائیان، بهناز امینی، یاسمن محسنی، بنفشه عطرسایی، زهرا قادری، پریا یاراحمدی (آلتو)، احسان تاجیک، محمد ولیان، امیرمحمد غفوری، امید صالحی فر (تنور)، کیارش مطیع الحق، سروش دریایی، امیرمطهری و بنیامین بیگلری (باس) اعضای گروه کر را تشکیل می‌دهند. آبان ماه سال گذشته، اولین کنسرت از مجموعه «شب‌باخ» از اجرای قطعاتی کلاسیک از یوهان سیاستین باخ آهنگساز آلمانی با همراهی گروه کر و آنسامبل زهی در تالار رودکی برگزار شد. سحر انزلی درباره جزئیات اجرای تازه خود به ایرنا گفته، اسمال «کانتات شماره ۲۱ باخ (BWW ۲۱ - Ich hatte viel Bekümmernis) به معنای «من بسیار رنج کشیده‌ام» اجرا خواهد شد و تلاش گروه این است که در یک روند مستمر، کانتات‌های باخ را در تالار رودکی و دیگر تالارهای مشابه و در هر دوره، یک کانتات از باخ با موضوع متفاوت را اجرا کنند.

روایت هنری از ایام فاطمیه در «سپیدتر از یاس»

نمایشگاه نقاشی «سپیدتر از یاس» که در آن ۱۰ اثر نقاشی رنگ‌روغن از حسین عینی‌بخش با موضوع زندگی حضرت فاطمه زهرا(س) به نمایش درآمده، روز دوشنبه ۲۶ آبان در نگارخانه ابوالفضل عالی افتتاح می‌شود. در بخشی از بیانیه این نمایشگاه به قلم حسین عینی‌بخش آمده است: «چگونه باید از شما گفت، از شما نیتا و شما را به تصویر کشید. قلم در ابهام‌تان وا مانده است و بوم در نقش حضورتان رنگ ریخته. شما تنها بانویی هستی که زیر عبای ممانی حضور داشتی و خیرالاعمین را مادی کردی. بزرگان نجران به حضور آسمانی شما سر تعظیم فرود آوردند. آخرین نجوای رسول خدا در گوش شما زمزمه شد و بیت‌الاحزان شد فراتر. همان شد که کینه‌ها از سینه بیرون زد و در خانه را سوزاندند و حیدرت را به بی‌رحمی بردند. خدا یا شاهد باش شال کمر حیدر کرار باره شد و گرنه زهرای اطهر تا آخرین لحظه پای ولی خود ایستاده بود. آه از کوچه بنی‌هاشم، آه از لحنه وداع، بعد از شما دیگر یاس‌ها سپید نیستند.» مراسم افتتاحیه نمایشگاه «سپیدتر از یاس» روز دوشنبه، ۲۶ آبان ۱۴۰۴ ساعت ۱۵، با حضور جمعی از هنرمندان و علاقه‌مندان عرصه هنرهای تجسمی در نگارخانه عالی برگزار می‌شود. علاقه‌مندان برای بازدید از آثار می‌توانند تا ۱۲ آذر ۱۴۰۴، روزهای شنبه تا چهارشنبه، ساعت ۹ تا ۱۸ به نشانی خیابان سمیه، نرسیده به خیابان حافظ، حوزه هنری، طبقه همکف، مراجعه کنند.

یادمان علی قورچیان با اجرای حسام‌الدین سراج

یادمان زنده‌نام علی قورچیان هنرمند، نوازنده و مدرس موسیقی ایرانی با عنوان «یاد دوست»، روز سه‌شنبه ۲۷ آبان ساعت ۱۸ با حضور جمعی از هنرمندان موسیقی، خانواده‌و دوستان وی در فرهنگسرای ارسلانان برگزار می‌شود. رضا مهدوی مجری این برنامه است و سهیل محمودی، عباس سجادی، مهرداد ترابی، حسام‌الدین سراج، حسن علی‌نژاد، گرشا قورچیان و نماینده فدراسیون سوارکاری سخنرانی خواهند کرد. در این برنامه گروه موسیقی «بیدل» به خوانندگی حسام‌الدین سراج با همراهی هنرمندانی چون هادی منتظری (کمانچه)، مسعود حبیبی (دف)، آرش فرهنگ‌فر (تنبک)، داوود وزیده (نی)، حسن علی‌نژاد (سه‌تار) و پارسا علی‌نژاد (پارسه) و گروه سه‌تار «سازنگ» به سرپرستی مهرداد ترابی (سه‌تار) به همراه نیتا شفیع (سه‌تار)، سحر خدام (سه‌تار)، مرزا دامادی (تنبک) و علیرضا شقایب (آواز) به یاد علی قورچیان روی صحنه می‌روند. علی قورچیان، نوازنده سه‌تار و عود و قهرمان بین‌المللی کمان‌گیری سواره، در سن ۵۳ سالگی در آبان سال جاری بر اثر سکته قلبی در فانی را وداع گفت.

تبدیل کتاب «و هر اثر فرهنگی دیگر که هر سلب‌بینی در هر عرصه‌ای عرضه کند- به کالای نمایشی، نه به سود فرهنگ، هنر و ادبیات است و نه به سود جامعه. فضای کتاب بویژه فضای نقد، اندیشه و ادبیات است. هیچ‌کس مخالف ورود چهره‌های مشهور به جهان کتاب نیست [که اگر باشد، چنین آدمی مطلقاً به خطا برده است] اگر آن ورود نتیجه علاقه واقعی به ادبیات، زبان و ترجمه نمی‌دهد متن نفس بکشد. کتاب باید جای تأمل باشد، نه صحنه شو.

مخاطب میان دو گزینه قرار می‌گیرد: کتابی پرهایهو و کتابی جدی اما بی‌سرصدا. چرخه نمایش، انتخاب اول را تقویت می‌کند و گزینه دوم را حذف. نتیجه، کم‌رنگ شدن فضای نقد، اندیشه و ادبیات است. هیچ‌کس مخالف ورود چهره‌های مشهور به جهان کتاب نیست [که اگر باشد، چنین آدمی مطلقاً به خطا برده است] اگر آن ورود نتیجه علاقه واقعی به ادبیات، زبان و ترجمه نمی‌دهد متن نفس بکشد. کتاب باید جای تأمل باشد، نه صحنه شو.

تولید فردی و خلاقانه جدا می‌کند و آن را در مدار تولید انبوه، مصرف سریع و نمایش محور قرار می‌دهد. کتاب نیز در همین وادی قرار گرفته است. رومانی، امضا، حضور چهره‌ها و از حاحم، جای تحلیل و نقد را می‌گیرد. در این ساختار، کتاب ارزش ذاتی خود را از دست می‌دهد و بیشتر وسیله‌ای برای حفظ دیده‌شدن تولیدکنندگان محتوا و صاحبان شهرت می‌شود. در واقع، نمایش مهم‌تر از اندیشه است. این نمونه‌ها نشان می‌دهد شهرت، کتاب را به عرصه تبلیغاتی تازه‌ای تبدیل کرده است. افرادی که در حرفه اصلی خود درآمد بالا دارند، با انگیزه‌های غیرواردی وارد بازار کتاب می‌شوند. مساله نه شعر نوشتن است و نه ترجمه کردن: مسأله این است که فرآیند نوشتن نیازمند زمان، تمرکز، تجربه و فاصله‌گیری از هیاهوست. فردی که در طول سال ده‌ها پروژه سینمایی تبلیغاتی و هنری دارد، چگونه می‌تواند در سکوت و تمرکز، به ترجمه یا تولید ادبی بپردازد؟ در این میان، خواننده آسیب‌پذیرترین عنصر است. او که انتظار دارد کتاب درجه‌ای به تأمل و اندیشه باشد، با صحنه‌ای مواجه می‌شود که در آن متن کمترین نقش را دارد. شهرت، به معیار انتخاب بدل می‌شود.

نگاهی به اجرای ارکستر سمفونیک تهران به رهبری پانیز فریوسفی

اولین بودن به تنهایی و الزاماً، اتفاق آنقدر مهمی در برابر اثربخشی یک اتفاق نیست. اما اینکه شما اولین زن رهبر ارکستر ملی یا ارکستر سمفونیک یا هر ارکستر مهم و جاندار دیگری در ایران باشی به تنهایی آنقدر اهمیت دارد که نامت برای همیشه در تاریخ موسیقی ایران ماندگار شود. خواه نزهت امیری و رهبری ارکستر سمفونیک ملی ایران باشد خواه ارکستر سمفونیک تهران و رهبری پانیز فریوسفی. مسأله این است که در اجتماع بسیار گسترده و قدرتمند آهنگسازان، نوازندگان و موسیقیدانان مرد در ایران، همین که یک زن پاهایش را روی سکوی رهبری ارکستر می‌گذارد و جمعی از بهترین نوازندگان ایرانی را رهبری می‌کند، نشان از جایگاه هنری بسیار بالای آن فرد دارد. طی چند شب گذشته، فریوسفی که از خانواده هنرمند فریوسفی برآمده بود و سال‌هاست که در ارکسترهای برجسته ایران همچون ارکستر سمفونیک تهران، ارکستر فیلارمونیک تهران و ... ماجراجویی که بیش از همه شگفتی ایجاد کرد، حضور یکی از چهره‌های استخوان خرد کرده ادبیات معاصر ایران، در همین مناسبات بود. نویسنده‌ای که چندین دهه در ادبیات ایران صاحب جایگاه است و آگارش بدون تبلیغات گسترده راه خود را پیدا می‌کند، ناگهان در میدان مصرف نمایشی می‌شود. در ظاهر هیچ‌اشکالی ندارد، اما از دید جامعه‌شناسی، چنین رفتاری نشانه جایه جایی معیارهای ارزشگذاری است. کتاب این نویسنده نیاز به این شکل از نمایش واقعاً ندارد؛ خواندگانش او را پیدا می‌کنند، نه فروش امضا. وقتی نویسنده‌ای بزرگ وارد این مناسک نمایشی می‌شود، مرز میان اثر ادبی و نمایش تجاری کم‌رنگ می‌شود. به منظر مکتب انتقادی، چنین پدیده‌ای به مفهوم «صنعت فرهنگ» نزدیک است. صنعت فرهنگ، هنر و اندیشه را از مسیر شمایلی از صلابت و لطافت زنانه

جامعه از لطف حضور آنهاست. چه بسیار زنان و دخترانی که با همین میزان تبحر و تخصص در انتظار این هستند که نوبت به آنها برسد و سالان‌های درجه یکی همچون وحدت بتوانند شاهد درخشش آنها باشد. از این نظر، وری وجه بسیار بالا و کیفیت مثال‌زدنی اجرا، همچنین حضور نوازندگان حرفه‌ای ارکستر، نور امید ی بوده و خواهد بود و اجرای آن به مآدران ایرانی تقدیم شد. هدیه‌ای که در دل خود، ارزشی مضاعف داشت چرا که کدام موسیقیدان خانمی‌ست که نداند چقدر رسیدن به جایگاه رهبری ارکستر سمفونیک ایران پس از هفتادوادی سال از تأسیس‌اش تا به امروز دشوار است. شجاعانه به پایان رساند. بیش باد.

او با انتخاب آثاری از آفتاب درویشی و گلغام خیام که هر دو از آهنگسازان درخشان ایرانی در عرصه بین‌المللی هستند در کنار رهبری خودش به عنوان اولین بانوی ایرانی رهبر ارکستر نشان داد که توجه ویژه به جایگاه زنان لطیفی نیست که در حق آنها شده باشد، بلکه صرفاً بهره‌مند کردن

ویولن نواخته است، چوب رهبری مهم‌ترین ارکستر موسیقی کلاسیک در ایران را به دست گرفت و قطعاتی از چند آهنگساز خانم نواخت. او با این کار و اختصاص برنامه ارکستر به نواختن قطعاتی از آهنگسازان معاصر زن ایرانی، پیامی بسیار محکم و با صلابت را به تمام جهان مخابره کرد.

و جمعی از بهترین نوازندگان ایرانی را رهبری می‌کند، نشان از جایگاه هنری بسیار بالای آن فرد دارد. طی چند شب گذشته، فریوسفی که از خانواده هنرمند فریوسفی برآمده بود و سال‌هاست که در ارکسترهای برجسته ایران همچون ارکستر سمفونیک تهران، ارکستر فیلارمونیک تهران و ...

یادداشت

نسیم قاضی‌زاده

روزنامه‌نگار موسیقی

اولین بودن به تنهایی و الزاماً، اتفاق آنقدر مهمی در برابر اثربخشی یک اتفاق نیست. اما اینکه شما اولین زن رهبر ارکستر ملی یا ارکستر سمفونیک یا هر ارکستر مهم و جاندار دیگری در ایران باشی به تنهایی آنقدر اهمیت دارد که نامت برای همیشه در تاریخ موسیقی ایران ماندگار شود. خواه نزهت امیری و رهبری ارکستر سمفونیک ملی ایران باشد خواه ارکستر سمفونیک تهران و رهبری پانیز فریوسفی. مسأله این است که در اجتماع بسیار گسترده و قدرتمند آهنگسازان، نوازندگان و موسیقیدانان مرد در ایران، همین که یک زن پاهایش را روی سکوی رهبری ارکستر می‌گذارد